

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΔ'

ΤΕΥΧ. Α'

ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1997

ΑΡΙΘ. 13

ΠΑΠΙΚΟΣ ΘΕΣΜΟΣ - ΣΧΕΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ - ΟΥΝΙΑ

(Έπισημάνσεις του Καθηγητού κ. Ernst Christoff Suttner)

Τὸ ὑπ' ἀρ. 86 τεῦχος τοῦ ἐξαιρέτου Δελτίου «*Pressespiegel zu Ökumenismus, Orthodoxie und Ostkirche*» (Καθρέπτης τοῦ Τύπου διὰ τὸν Οἰκουμενισμόν, τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν), ὅπερ ἐκδίδεται μερίμνη τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἰνστιτούτου Pro Oriente κ. Alfred Stirnemann, ἀνεδημοσίευσεν προσφάτως (4 Ἰουνίου, σ. 6) τὴν ἐν τῇ αὐστρια-

μεταξὺ Ὁρθοδόξου καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

1. Ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ ὁ κ. Suttner τονίζει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι, — ἐνῶ εἶναι «ἀναμφισβήτητος» ἢ «καλὴ θέλησις» τοῦ Πάπα Ἰωάννου-Παύλου Β' διὰ τὴν ἐπιδιώξιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος μεταξὺ τῶν κεχωρισμένων ἀπ' ἀλλήλων Ἐκκλησιῶν καὶ διὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ παπικοῦ λειτουργήματος κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγίνετο δεκτὸς ὑπὸ πάντων τῶν Χριστιανῶν—, ὑπάρχει ἐντὸς τῆς Ὁρθοδοξίας ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ σύνδεσις μετὰ τοῦ σημερινοῦ Πάπα ἐξ αἰτίας τῶν ὑπερμέτρων φιλοδοξιῶν του καὶ τῆς ἰσχυροποιήσεως τοῦ παπικοῦ συγκεντρωτισμοῦ. «*Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, —προσθέτει—, ἔχει τὸν ἀγωνιώδη φόβον ὅτι θὰ ἰσοπεδωθῇ (συνθλιβῇ) οἰοῦντι ὑπὸ τοῦ ὀδοστρωτήρος μίᾳς ὑπερμεγέθους συγκεντρωτικῆς δυνάμεως*».

Ὁ συγκεντρωτισμὸς αὐτὸς συνδέεται πρὸς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Πάπας εἶναι τρόπον τινὰ δέσμιος τῶν παραδεδομένων ἐν Βατικανῷ δομῶν. «*Ὁ Πάπας, —ὡς προσθέτει ὁ κ. Σούτνερ— ἔρχεται ἐξῶθεν. Δὲν γνωρίζει τὴν Κουρίαν. Διὰ τὸν Ἰωάννην-Παῦλον Β' ὁ (κατεστημένος) μηχανισμὸς (Apparat) εἶναι τόσον ἰσχυρὸς, ὥστε ὁ Πάπας ἔχει παραδοθῆ εἰς αὐτόν*». Ἡ ἀποφίς αὕτη συμπίπτει ἐν πολλοῖς πρὸς ὅσα ὁ γράφων ἔχει ἐπισημάνει περὶ τοῦ «*τεραστίου διπλωματικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Ἀγίας Ἐδρας*»¹ καὶ περὶ τῶν ἀντιδραστικῶν «*δομῶν τοῦ Βατικανοῦ*»².

2. Ὁ κ. Suttner, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἄ-

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν
Τακτ. Μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

κῆ ἐφημερίδι «*Die Presse*» (Ὁ Τύπος) (12 Μαΐου, σ. 4) δημοσιευθεῖσαν βαρυσήμαντον εὐσύνοπτον συνέντευξιν τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης Ρωμαιοκαθολικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας καὶ Θεολογίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν κ. Ernst Christoff Suttner, ὁ ὁποῖος εἶναι μέλος τῆς Αὐστριακῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν, ὡς καὶ ἐφημέριος τῶν ἐν Μόσχᾳ Ρωμαιοκαθολικῶν. Ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ ὁ λίαν γνωστὸς ἐν τῇ Χριστιανικῇ Οἰκουμένῃ Καθηγητὴς κ. Σούτνερ ἀναφέρεται εἰς τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν. Εἶναι ἄριστος γνώστης τοῦ ζητήματος αὐτοῦ οὐ μόνον ἔνεκα τοῦ ἐιδικοῦ ἐρευνητικοῦ καὶ συγγραφικοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχει μετᾶσχει ἀναριθμῶν οἰκουμενικῶν συμποσίων (λ.χ. ἐν Regensburg τῆς Γερμανίας). Ἀπὸ τοῦ 1980 εἶναι ἐξέχον μέλος τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπισημοῦ Διαλόγου

1. Περ. «Ἐκκλησία», 15 Φεβρ. 1993, σ. 81.

2. Περ. «Ἐκκλησία», 15 Ὀκτ. 1994, σ. 595.

σκησιν τοῦ παπικοῦ λειτουργήματος, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προβάλλει μορφὰς τοῦ συντονιστικοῦ ρόλου τοῦ Πάπα, αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν ἔχουν σχέσιν πρὸς τὸ Πρωτεῖον τῆς ἐξουσίας, διὰ τὴν προσθέσῃ ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ λεγόμενον «ἐκκλητον» δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἄλλοθι δι' ἀντικατάστασιν τῆς ἀδελφικῆς διακονικῆς συμπαραστάσεως τοῦ πρώτου τῆ τάξει ὑπὸ ἐξουσιαστικῶν τάσεων. «Δὲν θὰ ἔπρεπε ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος νὰ προβαίῃ εἰς πράξεις δικαιοδοσίας εἰς τὰ ἐπὶ μέρους Πατριαρχεῖα — ἀκόμη καὶ ἂν ἀπευθύνεται ἐκκλησίαι εἰς αὐτὸν (πρὸς ἐπέμβασιν) ἐπειδὴ τυχὸν ὑπάρχει φιλονικία εἰς μίαν περιοχὴν».

3. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν χρόνον, καθ' ὃν θὰ γίνῃ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐνότητος Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν, ὁ διαπρεπὴς ἐν Βιέννῃ Καθηγητὴς κ. Suttner ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος συνεντεύξει του ἐτόνισε τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα φαίνεται ὅτι αὕτη (ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐνότητος) δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ ταχέως. Ἀλλὰ κατὰ τὴν Β' Σύνοδον τοῦ Βατικανοῦ καὶ μετὰ τὴν (ἐν τῇ τότε Σοβιετικῇ Ἐνώσει) ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Gorbatschov δύο φορὰς ἔχω βιώσει, ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἔχει ἀνατρέψει τὰς ὑπαρχούσας ἐν τῷ κόσμῳ καταστάσεις. Ὅταν τοῦτο θέλῃ, εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας παρομοίαν ἀλλαγὴν (αὐτονοήτως συνεργούσης καὶ τῆς καλῆς θελήσεως τῶν πιστῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἡγετῶν)».

4. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. Suttner, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶναι ἀφωσιωμένον στέλεχος τῆς ΡΚαθολικῆς Ἐκκλησίας, παρουσιάζει ἀποδεκτὰς ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων θετικὰς ἀπόψεις. Παρόμοιόν τι ἔχει πράξει καὶ κατὰ τὸ σχετικῶς πρόσφατον παρελθόν. Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐκκλησίας» ὅτι οὗτος, ὡς μέλος τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπισήμου Διαλόγου μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν, συνεβάλετο προσωπικῶς τὰ μέγιστα λ.χ. ἐν Freising (1990) εἰς τὸ νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ πάντων τῶν διακεκριμένων ΡΚαθολικῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἡ ἑξῆς διακήρυξις: «Ἀπορρίπτομεν τὸν θεσμόν τῆς Οὐνίας ὡς μέθοδον ἀναζητήσεως τῆς ἐνότητος, διότι οὗτος εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν κοινὴν παράδοσιν τῶν Ἐκκλησιῶν μας»³.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ἐπίσης ὅτι ὁ Καθηγητὴς Suttner, διαφωνῶν διὰ τὴν ἀντικειμενικότητα τῶν διατυμπανιζομένων στατιστικῶν καὶ τῶν ἀξιώσεων τῶν Οὐνιτῶν ἐν ταῖς χώραις τῆς πρώην Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ἔχει τονίσει, ὅτι ἡ ὑποσυνειδήτος νοσταλγία τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Οὐνιτῶν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τῶν προπατόρων, αἱ μετακινήσεις Οὐνιτῶν καὶ Ὁρθοδόξων ἐντὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἕως τὴν Σιβηρίαν, τὸ γεγονός τῆς βαπτίσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς δευτέρας γενεᾶς τῶν πρώην Οὐνιτῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐντὸς ὀρθοδόξων ἐνοριῶν, ἡ συνειδητὴ ἔνταξις πολλῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τῶν παλαιῶν προγόνων των καὶ ἡ ἀνάμιξις Ὁρθοδόξων καὶ Οὐνιτῶν συγγενῶν καὶ φίλων συνετέλεσαν, ὥστε «νὰ μὴ δύναται τις νὰ εἶπῃ ἀσφαλές τι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ» τῶν Οὐνιτῶν ἐν ταῖς πρώην σταλινικαῖς περιοχαῖς. Ἐπομένως, ὡς συμπεραίνει ὁ αὐτὸς Καθηγητὴς, «θὰ ἦτο ὀλέθριον, ἐὰν παρέβλεπέ τις τὸ γεγονός αὐτὸ κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς νομικῆς (κανονικῆς) καταστάσεως» Ὁρθοδόξων καὶ Οὐνιτῶν ἐν ταῖς περιοχαῖς ταύταις⁴.

5. Ὁ γράφων εἶναι βέβαιος, ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. Suttner θὰ συνυπέγραφε ἀδιστακτῶς τὸ τελικὸν συμπέρασμα τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων διὰ τὰς σχέσεις Ὁρθοδόξων καὶ ΡΚαθολικῶν, τὰ ὁποῖα πρὸ τινῶν ἐτῶν ἔχουν δημοσιευθῆ ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐκκλησία». Τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς: «Θὰ εἶναι ἀληθῶς ἀπογοητευτικόν, ἐὰν εἰσέλθωμε στὸν 21ον αἰῶνα μὲ τίς δομὲς ἐκεῖνες τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῆς “Ἁγίας Ἐδρας”, πὺν ἐμποδίζουσι τίς ἐλπιδοφόρες ἀνανεωτικὰς δυνάμεις τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐπαναφέρουσι τὸν παπικὸν θεσμὸν τὸν παλαιοχριστιανικόν του χαρακτήρα, ὁ ὁποῖος ἐφείλκε τὴν πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ ἐπισκόπου Ρώμης ἔκφρασι παγχριστιανικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς»⁵.

4. «Auch über ihre Zahl vermag niemand etwas Sicheres zu sagen... Es wäre fatal, wenn man dies bei der Bereinigung der Rechtslage übersähe»: Ernst Ch. Suttner, Die stalinische Unterdrückung der Unierten Kirche in Galizien und im Karpatengebiet, ἐν Erich Renhart - Andreas Schneider, Sursum Corda - Für Philipp Harnoncourt zum 60. Geburtstag, Graz 1991, σ. 436.

5. Περ. «Ἐκκλησία», 15 Ὀκτ. 1994, σ. 595.

3. Περ. «Ἐκκλησία», 1 Ἀπρ. 1992, σ. 178.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Μ.Μ.Ε. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ*

Οί επιφυλάξεις από την χρήση του δικτύου Internet. Η ελεύθερη πρόσβαση στις πληροφορίες κι ή επίσημη ελεύθερη μετάδοση όποιωνδήποτε πληροφοριών καθιστούν τὸ Internet πανίσχυρο έποπτικό δίκτυο ένημερώσεως, μορφώσεως, ψυχαγωγίας, αλλά και προπαγάνδας, προσηλυτισμοῦ ή προβολής άσέμνων και διαφθοράς. Ήδη ή Ρωμαιοκαθολική Έκκλησία έμφανίζεται επίσημα με πέντε ισχυρούς servers, ένῶ είναι σχεδόν άπροσδιόριστες οί καθημερινές έμφανίσεις νέων διευθύνσεων Έρωών Μονών, Ένοριών, Μητροπόλεων ή άλλων ρωμαιοκαθολικών ίδρυμάτων. Σέ έκατοντάδες χιλιάδες ύπολογίζονται οί διευθύνσεις προτεσταντικών servers, ένῶ διευθύνσεις μαχητικών αίρετικών ομάδων, σατανιστικών κύκλων ή νεοφανών μυστικιστικών κινήμάτων έκπέμπουν ήδη και από την Έλλάδα και την Κύπρο.

Μπροστά σέ μιὰ τέτοια πρόκληση, ποιά πρέπει νά είναι ή στάση τής Έορθοδόξου Έκκλησίας; Τὸ έρώτημα τίθεται χωρίς άπάντηση. Γιατί πριν χρειαστεί νά προβληματισθούμε για την ένδεχόμενη άπάντηση είναι άνάγκη νά γνωρίζουμε ότι τὸ 68% τών χρηστών του Internet είναι ήλικίας 16-26 έτών, συνεπώς νέοι. Είναι, λοιπόν, οί άποδέκτες του μηνύματος αυτοί που όρίζουν τή στάση τής Έκκλησίας άπέναντί τους.

Η έπόμενη άναφορά προσεγγίζει τὸ ραδιόφωνο. Έδώ τὰ πράγματα φαίνονται καλύτερα. Η έμφάνιση του ήχου με τους άυτοματισμούς, τις έκπληκτικές κονσόλες, τις έφαρμογές stereo, τὰ έφέ, τὰ μεγάλα μαγνητικά μέσα, την παρουσία τών CDs, τις δορυφορικές έκπομπές, τις έπικοινωνιακές ραδιοξεύξεις μέσα από τὰ δίκτυα ISDN, τή δυνατότητα τής προεγγραφής, με τις άπεριοριστες εύκολίες διορθωτικών παρεμβάσεων κι αυτές τις νέες συχνότητες τών FM, έκαναν τὸ ραδιόφωνο πραγματικά έπαναστατική έφαρμογή, εύκολη στή χρήση της, αλλά με διαρκώς συρρικνούμενο τὸν άριθμὸ τών άλλοτε φανατικών του άκροατών. Γνωρίζουμε ποῦ όφείλεται ή μεταστροφή. Τὴν προκάλεσε ή τηλεόραση, έστῶ κι αν έμειναν άκόμη άρκετὰ περιθώρια για τή ραδιοφωνική έπικοινωνία.

Δέν πρέπει νά άγνοήσουμε τὴν πρακτικότητα του φορητοῦ ραδιοφώνου, τὴ σχέση του με τὰ μέσα προσωπικής ή ομαδικής μεταφοράς, τὴ θέση του δίπλα στὸν άνθρωπο του χειρωνακτικού μόχθου, κοντὰ στὸν μοναχικό σύντροφο τής άυπνης νύκτας, τὴν έπαφή του με τὴν ανθρώπινη μοναξιά. Τὸ φορητὸ ραδιόφωνο στις περιπτώσεις αυτές γίνεται ὁ καλὸς φίλος και μάλιστα ὁ πολύτιμος, που σπάζει τὴ δύσπνοια τής μοναξιάς και σταλάζει έλπίδα και όνειρο, εκεί όπου κινδυνεύει ή αισιοδοξία.

Στὴν κατεύθυνση αὐτή τὰ ραδιόφωνα τής Έκκλησίας έχουν γράψει ιστορία και μάλιστα πολὺ σημαντική. Έχουν τους δικούς τους άκροατές, έχουν τις μεγάλες έναλλασσόμενες άκροαματικότητες, έχουν τους άθόρυβους συντελεστές, έχουν τους άνοικτοὺς τηλεφωνικούς διαλόγους, τις παρεμβάσεις, τις συναισθηματικές έξάρσεις, άκόμη και κάποιες συγκλονιστικές άπρόσωπες έξομολογήσεις, που τελικά άνοίγουν στους άκροατές νέες προσωπικές πνευματικές προοπτικές. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό νά σημειώσουμε ὅτι στὸν ραδιοφωνικό τομέα ή Έκκλησία έδωσε και δίδει ένα συγκλονιστικό παρών. Κι αὐτὸ ὄχι μόνο σέ επίπεδο καθαρὰ δικών της παραγωγών, άλλ' έπίσης και σέ συμπαραγωγές με τὰ έθνικά ή τοπικά δίκτυα, τὰ δημοτικά ή διαδημοτικά ραδιόφωνα, τὴν ιδιωτική ελεύθερη ραδιοφωνία.

Οί νέες τεχνολογικές δυνατότητες άνοίγουν διαρκώς νέους όρίζοντες για τὴν έκκλησιαστική ραδιοφωνία. Οί χθεσινές μικρές έμβέλεις με τὴν τοπική κυρίως άκροαματικότητα δείχνουν τὴν άδυναμία τους νά πλησιάσουν τις άνάγκες τής σημερινής παγκοσμιοτήτας, και κυρίως τις πνευματικές άνάγκες τής όρθοδόξου διασποράς. Περίπου δύο (2) έκατομμύρια έλληνορθόδοξοι πιστοί βρίσκονται περισσότερο από 400 χιλιόμετρα μακρὰ από τὸν πλησιέστερο όρθόδοξο ναό. Κι έδώ άποκτὰ σήμερα έπικαιρότητα τὸ ραδιόφωνο τών διαδικτύων. Είναι ή δυνατότητα νά περιφέρει ήχητικά στὸν κυβερνοχώρο τὸ μήνυμα τής έλπίδας, τής συγγνώμης, τής καταλλαγής, τής παρηγορίας, τής άγάπης και του άγιασμοῦ. Είναι ή άνοικτὴ φωνή, που με άύθεντικό ήχο (real audio) προσφέρει τὴ δυνατότητα στὴν

* Συνέχεια εκ τής σελ. 561 του ύπ' άριθ. 12 τεύχους.

Έκκλησία να συντροφεύει, να παρηγορεί, να νοθετεί, να στηρίζει, να προβάλλει τη ζωντανή μουσική της παράδοση και να παρεμβαίνει, εκεί που ή αίρεση και ή άρνηση έχουν ήδη στήσει παρουσία και φωνές. Μιά τελευταία σημείωση: Έντοπίσαμε έξι (6) μόνο όρθόδοξους τέτοιους σταθμούς στο διαδίκτυο (δύο στην Ελλάδα), ενώ μόνο από τη χώρα μας εκπέμπουν περισσότεροι από σαράντα (40), άλλων δοξασιών και πίστεων, άκόμη και άνατολικών μυστικιστικών κινημάτων.

Η τελευταία άναφορά προσεγγίζει διστακτικά την τηλεόραση, αυτό το τεχνολογικό θαύμα του αιώνα μας, με τις άναμενόμενες τελειοποιήσεις της ύψηλης και ύπερψηλής εύκρίνειας, την επίπεδη όθόνη πλάσματος ή υγρών κρυστάλλων, τις τρισδιάστατες έκπομπές και βέβαια την γενικευμένη έφαρμογή των δορυφορικών ή διαστημικών μεταδόσεων. Οί προοπτικές, με βάση την ταχύτητα έμφανίσεως των νέων έφαρμογών, δείχνουν να άποστασιοποιούνται ταχύτατα από τη σημερινή πραγματικότητα. Ήδη ό ευρωπαϊκός σχεδιασμός για μετά το 2000, έθεσε μια σειρά προδιαγραφών με κριτήρια που ξεπερνούν την τρέχουσα τεχνολογία. Όλα δείχνουν μια πορεία μεταβολών, όπου κυριαρχεί ή τάση για το τεχνολογικά τέλειο, με συνέπειες τον πολυδιάστατο άνταγωνισμό (αίσθητικό, ήχητικό, τεχνολογικό και έμπορικό), την άπαιτηση για συνεχείς άνακαινίσεις, τις άδιάκοπες οικονομικές επενδύσεις, την άναζήτηση της αισθητικής άριότητας και την προσδευτική μετακίνηση του έλέγχου της τηλεόρασεως από τον δημόσιο φορέα, στους ιδιωτικούς διεθνείς ύπερκολλοσσούς.

Στο σημείο αυτό πρέπει να έπιστημόνουμε όρισμένες πτυχές της τηλεοπτικής τεχνολογίας, προκειμένου να κατανοηθούν οι δυνατότητές της, άλλ' επίσης και οι δυσκολίες στη δημιουργία ένός εκκλησιαστικού τηλεοπτικού φορέα.

Κατ' άρχήν άς σημειωθεί ή σημαντική ύπεροχή της κινούμενης εικόνας έναντι του ήχου, στην μεταφορά των μηνυμάτων. Η ύπεροχή αυτή έξαρτάται από μια σειρά προϋποθέσεων, που κι αυτές έξαρτώνται από δύο σημαντικούς παράγοντες: την τεχνολογία και τη γνώση στην χρησιμοποίηση των έφαρμογών της. Οί δύο αυτοί παράγοντες είναι ιδιαίτερα άνταγωνιστικοί, γι' αυτό και χαρακτηρίζονται από ύψηλό οικονομικό κόστος, που έξασφαλίζει μόν άπόσβεση με τη διαφήμιση, ή όποία όμως, για εύνόητους

λόγους, δέν μπορεί να είναι άπόλυτα αξιοποιήσιμη από την Έκκλησία. Με άπλά λόγια ή τηλεόραση άπαιτεί διαρκώς την τελευταία τεχνολογία και τους καλύτερους στην άγορά ειδικούς για την έφαρμογή της. Το κόστος αυτών των άπαιτήσεων είναι δυστυχώς άπαγορευτικό, γι' αυτό και επιλέγονται λύσεις άνάγκης. Με πιό άπλά, όμως, λόγια, φτηνές λύσεις, παρωχημένη τεχνολογία, και έθελοντες ή έρασιτέχνες ρομαντικοί σημαίνουν πλήρη άποτυχία του έγχειρήματος.

Άναφερθήκαμε στην τηλεοπτική εικόνα και πρέπει να έπιστημόνουμε την δυναμική της έναλλαγής και της κινήσεως. Έκεί άλλωστε στηρίζεται και το μεγαλύτερο ποσοστό της έπιτυχίας της. Η έναλλαγή συνδέεται πρωτίστως με την όπτική άπαιτηση του ανθρώπινου ματιού, που λαμβάνει ταχύτατα το όπτικό μήνυμα, το άποκωδικοποιεί και περιμένει έπόμενο. Όταν μεταξύ όπτικών μηνυμάτων παρεμβάλλεται άδικαιολόγητα νεκρός χρόνος, ή όπτική άναμονή μεταμορφώνεται σε ψυχολογική δυσφορία, με άποτέλεσμα την ψυχολογική άποστροφή του τηλεθεατή από το είδος των στατικών έκπομπών. Στατιστικά οι στατικές έκπομπές, άκόμη και με έντυπωσιακό περιεχόμενο, έχουν τη χαμηλότερη άκροαματικότητα. Είναι δε βέβαιο ότι μια άρχική εκκλησιαστική τηλεοπτική έξοδος θα είναι εκ των πραγμάτων ύποχρεωμένη να περάσει μέσα από στατικές έκπομπές.

Το έπόμενο επίπεδο άναφέρεται στο γέμισμα του τηλεοπτικού χρόνου που είναι και ή πιό σημαντική λεπτομέρεια στην άρχιτεκτονική του προγράμματος. Σύμφωνα με τις θεωρητικές άπαιτήσεις που διαμορφώθηκαν τα τελευταία 50 χρόνια της τηλεοπτικής ιστορίας, ό τηλεοπτικός χρόνος χωρίζεται περίπου σε 7 μέρη. Τα μέρη αυτά είναι:

- οι είδήσεις
- οι ένημερωτικές δημοσιογραφικές έκπομπές
- οι έκπομπές με ειδικά θέματα (ειδικοί έπιστήμονες αναλύουν)
- οι κινηματογραφικές ταινίες (ντοκιμαντέρ, κινούμενα σχέδια, κινηματογραφικά φίλμς)
- οι τηλεοπτικές σειρές
- τα σπόρ και
- οι διαφημίσεις.

Δέν χρειάζεται να αναλύσουμε τη σημασία ή την πολυπλοκότητα του καθενός μέρους από αυτά, για να δούμε τη σχέση του με το ύπόλοιπο

πρόγραμμα. Θα σταθούμε επιλεκτικώς σε κάποια σημεία, για να πληροφορηθούμε τί κρύβουν και τί εκπλήξεις μās επιφυλάσσουν.

Κατ' αρχήν οί ειδήσεις είναι συνήθως ή σοβαρότερη πλευρά ένός τηλεοπτικού σταθμού. Τα είδησεογραφικά τμήματα τών εθνικής έμβέλειας σταθμών, είναι κατά κανόνα πολυάνθρωπα, συνδέονται με έναν μεγάλο ίστώ τοπικών ανταποκριτών, διαθέτουν έναν μεγάλο άριθμό ρεπόρτερς, δημοσιογράφων και τεχνικών με ειδικές γνώσεις και για να λειτουργήσουν χρειάζονται σέ έξοπλισμό, τώ μεγαλύτερο μερίδιο τής τεχνολογίας. Με συγκρατημένες έκτιμήσεις από τήν ελληνική πραγματικότητα τώ κόστος ένός (1) λεπτού τηλεοπτικών ειδήσεων (συνυπολογίζονται και οί άθλητικές) άνέρχεται, για μέν τώ λεκανοπέδιο τής Άττικής σέ 200.000, για τήν εύρύτερη Στερεά Έλλάδα σέ 500.000, τήν υπόλοιπη επικράτεια σέ 800.000 και τά νησιά σέ 1.000.000 περίπου δραχμές. Άν θελήσουμε να βγοῦμε στόν βαλκανικό ή τόν έγγυς τής Άνατολικής Μεσογείου χώρο, τότε για τόν ίδιο χρόνο χρειάζονται 2-3.000.000, για τήν Ευρώπη περισσότερα από 5.000.000 και για τόν υπόλοιπο κόσμος πολύ περισσότερα από 10.000.000 δραχμές. Φυσικά μιλοῦμε για ειδήσεις από τīs πηγές, όχι από άνάγνωση μόνο τών δελτίων τών ελληνικών ή τών ξένων πρακτορείων ή τών έφημερίδων τής προηγούμενης ήμέρας και βέβαια με ζωντανές συνδέσεις, επίκαιρες εικόνες και έλαχιστοποιημένη εμφάνιση τού παρουσιαστοῦ.

Σχεδόν άνέξοδες ή λογικού κόστους μπορούν να χαρακτηρισθόν οί ένημερωτικές δημοσιογραφικές έκπομπές και οί έκπομπές με ειδικά θέματα, πού όμως είναι κατά κανόνα στατικές, κουράζουν τīs ισορροπίες τών μερών.

Σχετικά μικρό είναι τώ κόστος τών ταινιών κινουμένων σχεδίων και ντοκιμαντέρ, αλλά ιδιαίτερα ύψηλό τώ κόστος άγοράς κινηματογραφικών ταινιών. Έδω, πέρα από τώ κόστος, τώ σημαντικότερο ίσως ζήτημα είναι τώ περιεχόμενο τών σημερινών φίλμς και ή δυσκολία έπιλογής τους από πιθανό έκκλησιαστικό φορέα. Κάποιες ιστορικές υπερπαραγωγές τού παρελθόντος έχουν προβληθεί τόσες φορές, πού δέν συγκινούν πλέον κανέναν τηλεθεατή. Μία άμυδρά δυνατότητα παραγωγής ταινιών ή σειρών έκκλησιαστικού ή σοβαρά κοινωνικού περιεχομένου

θα μπορούσε να προγραμματισθεί, αλλά μόνον με προϋποθέσεις προδιαγραφών (στούντιο, σκηνοθεσία, τεχνική ύποστήριξη, ήθοιοιοί, όλοι και όλα με ύψηλά έπαγγελματικά κριτήρια).

Άπομένουν οί διαφημίσεις, πού συνήθως άποτελούν τώ μήλον τής έριδος στήν διανομή τής τηλεοπτικής πίτας και κρύβουν τīs πιδ μεγάλες ένοχές στήν στήριξη διαπλεκομένων συμφερόντων, κάποιων ιδεολογιών, αλλά κυρίως πολιτικών σκοπιμοτήτων με τήν εύρύτερη ή στενότερη σημασία τους. Έδω, ένας έκκλησιαστικός τηλεοπτικός σταθμός μόνιμως θα μειονεκτεί. Θα είναι ύποχρεωμένος να άρνεϊται τīs πιδ κερδοφόρες διαφημίσεις ή να άπορρίπτει τīs αισθητικές άπαιτήσεις τών διαφημιζομένων, προκειμένου να διατηρεί τήν πνευματική του ταυτότητα και να διαφυλάσσει τώ κύρος τής Έκκλησίας.

Συνοψίζοντας, και με βάση τīs έμπειρίες από δύο μέχρι τώρα άνάλογα πειράματα, τώ ένα στήν Έλλάδα και τώ άλλο στήν Κύπρο, βλέπουμε ότι ή λειτουργία έκκλησιαστικού τηλεοπτικού σταθμού δέν είναι, και τώ πιδ σημαντικό, δέν πρέπει να θεωρείται εύκολη ύπόθεση. Οί δυσκολίες προκύπτουν από τīs έλλείψεις, κι αυτές είναι πολλές, τώ κόστος, πού είναι τεράστιο και τόν σκοπό, πού δέν μπορεί να είναι ό ίδιος με εκείνον μιās έμπορικής επιχειρήσεως ή έστω και αυτής τής πολιτείας.

Η Έκκλησία είναι θεανθρώπινος θεσμός, είναι μητέρα και τροφός, είναι έπίσης κιβωτός σωτηρίας, αλλά πρωτίτως ό χώρος τής χάριτος και τού άγιασμού, ή περιοχή τής παρουσίας και τής φανερώσεως τών δώρων τού Παρακλήτου. Αυτές οί τελευταίες παρατηρήσεις άποκαλύπτουν τήν άνάγκη μιās άυτοσυγκρατήσεως κι ένός άναπροσανατολισμού. Η άυτοσυγκράτηση θα μās προφυλάξει από βιαστικές ένέργειες και λάθη, κι ό άναπροσανατολισμός θα μās στρέψει στήν άναζήτηση, έκπαίδευση και προετοιμασία ικανών στελεχών κάθε ειδικότητας, πού θα προέρχονται όμως από τά σπλάχνα τής Έκκλησίας και θα είναι σέ θέση να αναλάβουν άργότερα, όχι έθελοντικά αλλά έπαγγελματικά, με κανονικές άποδοχές, τώ στήσιμο έκκλησιαστικής τηλεράσεως. Ίσως τότε, να έχουμε καλύτερα άποτελέσματα. Ως τότε, μπορούμε να έμπνέουμε, να χρηματοδοτούμε και να ένθαρρύνουμε τηλεοπτικές συμπαραγωγές. (Τέλος)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Αἱ «βαθμίδες οἰκειώσεως καὶ βιώσεως» τῆς καταλλαγῆς

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Σεπτὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τὴν 23ην Ἰουνίου 1997 ἀπηύθυνε Μήνυμα πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐν Graz Β' Πανευρωπαϊκῆς Οἰκουμενικῆς Συνελεύσεως. Ἐν τῷ Μηνύματι τούτῳ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, λέγονται τὰ ἐξῆς: «Ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν ἡμῶν, διότι τὸ πνεῦμα τῆς καταλλαγῆς καὶ συμφιλιώσεως, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ὁποῦτου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πολλὰ κοπιῶμεν, συνεκέντρωσε τοσοῦτον πλῆθος ἀγαπῶντων συνανθρώπων εἰς τὴν παρούσαν Συνέλευσιν ἐκ τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξευρέσεως ὁδῶν πρὸς καταλλαγὴν, προκειμένου ἢ νέα καὶ πολύμορφος Εὐρώπη νὰ ἀποκτήσῃ ἐκ νέου τὰ πνευματικὰ αὐτῆς θεμέλια, πρωτίστως ὡς Εὐρώπη τῶν καρδιῶν, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ οὐχὶ μόνον τοῦ κέρδους καὶ τῶν ὑπολογισμῶν.

»Ὅπως ὁμως πάσης ἀρετῆς, οὕτω καὶ τῆς καταλλαγῆς, ὑπάρχουν βεβαίως διάφοροι βαθμίδες οἰκειώσεως καὶ βιώσεως. Μέχρι τοῦδε προὐχωρήσαμεν ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀρχικὸν στάδιον τῆς ἐξωτερικῆς συμφιλιώσεως καὶ συνεργασίας, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀνόδου ἡμῶν εἰς τὸ ἐπόμενον.

»Τὸ ἐπόμενον τοῦτο στάδιον εἶναι ἢ ἐν Χριστῷ βίωσις τῆς ἐνότητος ὡς στοιχείου ὑπαρξιακοῦ, χαρακτηριστικῶς τὴν προσωπικὴν ὑπόστασιν ἐκάστου ἡμῶν. Ἡ βίωσις τῆς ἐνότητος ταύτης δὲν εἶναι ἀπλῆ αἰσθησις κοινότητος συμφερόντων ἢ ἐπιδιώξεων. Οὐτε ἀπλῆ αἰσθησις κοινότητος πίστεως καὶ περὶ τινῶν θεμάτων. Εἶναι πάντα ταῦτα σὺν τῇ βαθυτάτῃ πεποιθήσει κοινότητος ζωῆς καὶ κοινότητος μέλλοντος, τοῦτέστι κοινότητος ἐσχάτων».

Ἡ «ὁδὸς πρὸς τὴν Εὐρώπην τῆς καταλλαγῆς, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐτόνισε καὶ τὰ ἐξῆς:

«Ἡ αἰσθησις τῆς κοινότητος τοῦ μέλλοντος, ἢ μὴ ἀρκουμένη εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀτομικῆς σωτηρίας καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν τῶν πάντων ἐν Χριστῷ καταλλαγὴν καὶ σωτηρίαν, ἀποτελεῖ τὸ βαθύτατον βίωμα τῶν Ἁγίων, ἐξ ὧν ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος διὰ τῆς γνωστῆς μεγαλειώ-

δους φράσεως ἐδήλωσε τοῦτο ὡς ἐξῆς: “ἠύχομην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα” (Ρωμ. 9,3)...

»Μόνον διὰ τῆς τοιαύτης καταλλαγῆς καὶ τῆς ὑπαρξιακῆς βεβαιότητος περὶ τοῦ κοινουτέλου καταργοῦνται αἱ ἀτομικαὶ ἐπιδιώξεις, αἱ δίδουσαι αἰτίαν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους συγκρούσεις, ὑποκαθίσταμεν ὑπὸ κοινῶν ἐν Χριστῷ ἀγῶνων πρὸς κοινούς στόχους με κοινήν προοπτικὴν, πράγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἀσφαλῶς ἀποτελεῖ τὸν βαθύτερον σκοπὸν πάσης οἰκουμενικῆς κινήσεως.

»Ὅθεν, καλοῦμεν πάντας εἰς τὴν βαθυτέραν βίωσιν τῆς καταλλαγῆς καὶ εὐχόμεθα ὑπὲρ πάντων. Ἡ βίωσις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν καὶ ἀσφαλῆ ὁδὸν πρὸς τὴν Εὐρώπην τῆς καταλλαγῆς, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης, διὸ καὶ εὐχόμεθα πᾶσιν ὑμῖν καὶ τῇ Β' Πανευρωπαϊκῇ Οἰκουμενικῇ Συνελεύσει ἐν Γκράτς πᾶσαν ἐπιτυχίαν καὶ ἐπικαλούμεθα δαυιλῆ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ».

Τὸ Χρονικὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς ἀκριτικὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου

Τὸ εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων μετὰ συγκινήσεως ἐβίωσε πάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ ὑπὸ τοῦ Τύπου καὶ τῶν Ραδιοτηλεοπτικῶν Μέσων παρουσιασθέντος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον Χρονικοῦ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Σεπτὸς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου εἰς ἀκριτικὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, πομαιομένας ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Διονυσίου. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἐπραγματοποιήθη κατόπιν προσκλήσεως τῶν Μαστιχοπαραγωγῶν Χίου, οἱ ὁποῖοι αἰσθάνονται εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Παναγιώτατον διὰ τὴν οἰκολογικὴν εὐαισθησίαν Του καὶ τὴν συμπαράστασιν Αὐτοῦ, ἥτις εἶχεν ἐκδηλωθῆ, ὅταν πυρκαϊὰ εἶχε καταστρέψει ἀναρίθμητα μαστιχόδενδρα.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Χρονικὸν περιλαμβάνει πλείστα στοιχεῖα, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἐξῆς: Ἀπονομὴ εἰς τὸν Παναγιώτατον τιμῶν Ἀρχηγοῦ Κράτους καὶ ἄλλων τιμῶν (παράδοσις χρυσοῦς κλειδός, μεταλλίων κ.λπ.) ὑποδοχὴ Αὐτοῦ ὑπὸ Σεβ. Ἀρχιερέων, ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνή-

σεως, τῆς Βουλῆς, τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Ἀβραμοπούλου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους πιστῶν, ραινότων τὸν Σελτὸν Ἐπισκέπτην μὲ ροδοπέταλα, ἄνθη καὶ φύλλα δάφνης καὶ μυρτιάς· Δοξολογία· Πατριαρχικὴ Θ. Λειτουργία· περιοδεῖται εἰς πολλοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας· ἐπισκέψεις εἰς ἱστορικὰς Ἱ. Μονὰς καὶ εἰς τάφους Ἀγίων καὶ Πατριαρχῶν· ἀπονομὴ εὐλογιῶν εἰς τὴν Ἐνωσιν Μαστιχοπαραγωγῶν· συμβολικὸν «κέντημα» μαστιχοδένδρου ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου πρὸς καθαγιασμὸν τῆς συγκομιδῆς τῆς περιφῆμου χιακῆς μαστίχης, ἡ ὁποία (διὰ τοῦ μαστιχελαιίου, ποσότης τοῦ ὁποίου ἐδωρῆθη εἰς τὸν Προκαθήμενον τῆς Ὁρθοδοξίας) κατὰ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ ἁγίου μύρου εἶναι μία τῶν βασικῶν ἀρωματικῶν οὐσιῶν, αἱ ὁποῖαι συμβολίζουν τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἐγκαίνια Ἐκθέσεως φωτογραφιῶν ἐκ τῆς ἐτοιμασίας καὶ τοῦ καθαγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου ἐν Φαναρίῳ· δεήσεις καὶ εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν ναυτικῶν, τῶν διαφόρων τάξεων τῶν κατοίκων τῆς νήσου καὶ ὁλοκληροῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Πατριαρχικοὶ χαιρετισμοί, ἐπισημάνσεις καὶ εὐχαὶ

Ἐν συνεχείᾳ, ἐκ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς διαφόρους προσφωνήσεις καὶ δηλώσεις Αὐτοῦ, ἀναφέρομεν μερικὰς χαρακτηριστικὰς περικοπὰς:

Εἰς τὸν Προκαθήμενον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ ὁ Παναγιώτατος ἔστειλεν «ἰδιαίτερον ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν».

Ἀναφερόμενος εἰς τοὺς παραμένοντας ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλληνας, ἐτόνισε: «Ἐπιμένονεν νὰ μένωμεν ἐκεῖ, διότι εἴμεθα ρεαλισταὶ καὶ ὡς ρεαλισταὶ ἐπιδιώκομεν τὸ ὑπέρολογον καὶ τὸ ἀδύνατον».

Ἐξ ἄλλου, θίξας ἐπανειλημμένως καὶ τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Εὐρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀτενίζοντες ἐκ Χίου τὰ παράλια τῆς Τουρκίας, δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν νὰ εὐχηθῶμεν, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, ὑπὲρ τῆς καλῆς γειτονίας, τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως ἐκατέρωθεν τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς δημιουργίας συνεργασίας τῶν δύο χωρῶν. Οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας δὲν ἔχουν ἄλλην ἐπιλογὴν ἀπὸ τὴν εἰρήνην. Καὶ οἱ ἡγέται τῶν δύο λαῶν δὲν ἔχουν τίποτε καλύτερον καὶ τίποτε ἀγιώτερον καὶ ὑψηλότερον, ἀλλὰ καὶ τί-

ποτε ρεαλιστικώτερον, νὰ προσφέρουν εἰς αὐτὸν παρὰ τὴν εἰρήνην». Εἰς ταῦτα ὁ Παναγιώτατος προσέθεσε καὶ τὴν εὐχὴν, ἵνα «τὸ πνεῦμα τῆς Μαδρίτης διέπῃ ὅλοῦν καὶ περισσότερον τὰς σχέσεις τῶν δύο γειτόνων καὶ συμμάχων χωρῶν καὶ λαῶν, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, μέχρι ἐπιλύσεως ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν προβλημάτων».

«Διακρίνειν τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν»

Ἐν τῷ ἐξαιρετῷ Δελτίῳ Οἰκουμενικῆς Ἐπικαιρότητος «Ἐνημέρωσις», ὅπερ ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς ἐν Γενεύῃ Μονίμου Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐδημοσιεύθη Χρονικὸν περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνεδρίου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς δίδει ἀφορμὰς διὰ περαιτέρω συζητήσεις καὶ διορθοδόξους ζυμώσεις καὶ ἐνεργείας, δοθέντος ὅτι ἐπὶ τινων ἐκ τῶν συζητηθέντων θεμάτων ὑπάρχουν διαφορετικαὶ ἀπόψεις περὶ τῶν σχετικῶν προοπτικῶν. Τὸ Χρονικὸν τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Μὲ πρόσκληση καὶ τῆς εὐλογίης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, συνήλθε στὴν Πόλη, ἀπὸ 10 ἕως 17 Μαΐου 1997, συνέδριο ὀρθοδόξων γυναικῶν, ὑπὸ τὸ θέμα "Διακρίνειν τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν: Οἱ γυναῖκες στὴ ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας". Τὸ συνέδριο ἐντασσόταν στὰ πλαίσια τῆς "Οἰκουμενικῆς Δεκαετίας Ἀλληλεγγύης τῶν Ἐκκλησιῶν μὲ τὴ Γυναῖκα", ἀποτελοῦσε δὲ συνέχεια ἐκείνου ποῦ εἶχε συνέλθει, ὑπὸ τὸ ἴδιο πάντοτε θέμα, στὴ Δαμασκὸν, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1996 (βλ. Ἐνημέρωσις 18-1996/11).

»Τὴν ἐναρξὴ τοῦ συνεδρίου κήρυξε προσωπικὰ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀπευθύνοντας πατρικὸ χαιρετισμὸν, στὸν ὁποῖο, μεταξὺ ἄλλων, ἀνεφέρθη στὸν παλαιοχριστιανικὸ θεσμὸ τῶν Διακονιστῶν, ἐπισημαίνοντας τὸ γεγονὸς ὅτι σὲ πολλὰς κατὰ τύπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ὑπάρχει σήμερον ἡ ἐπιθυμία ἀποκαταστάσεως τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ, γιὰ μιὰ καλύτερη καὶ ἀποδοτικώτερη διακονία τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

»Στὶς ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου συμμετεῖχαν πενήντα πρεσβυτέραι, θεολόγοι, κοινωνικὲς λειτουργοὶ, νοικοκυρῆς καὶ φοιτήτριαι, προερχόμενες ἀπὸ εἴκοσι χώρες τῆς Εὐρώπης, τῆς Μ. Ἀνατολῆς, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ὠκεανίας, ὡς καὶ ὠρισμένοι ἄρρενες θεολογικοὶ σύμβουλοι.

»Τὸ συνέδριο ἀσχολήθη μετὰ σειρὰ ὄλη θεμάτων ποῦ ἀφοροῦσαν τὸν θεσμὸ τῶν Διακονιστῶν, τὴ θεολογικὴ ἐπιμόρφωσι τῆς γυναῖκα, τὸν εἰδικὸ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Διαρκής Ίερά Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

τῆς 17ης Ἰουλίου 1997

Ἡ Διαρκής Ίερά Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, κατά τὴν σημερινὴν Συνεδριαν Αὐτῆς τῆς 17ης Ἰουλίου ἐ.ἔ., πληροφορηθεῖσα διὰ τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως ὅτι παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ἐδόθη ἐντολὴ διενεργείας ἐπειγούσης προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως ἐξ ἀφορμῆς τῆς πρό-
 τριτα κατατεθείσης εἰς τὴν Ίεράν Σύνοδον παρὰ τρι-
 μελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, ὀρισθείσης διὰ
 Συνοδικῆς ἀποφάσεως, Ἐκθέσεως περὶ τῆς οικονομι-
 κῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς

*ρόλο τῶν πρεσβυτερῶν στὴ ζωὴ τῆς Ἐνορίας, τῆ
 συμβολὴ τῶν γυναικῶν στὸ ἐνοριακὸ ἔργο μὲ τὴ
 συμμετοχὴ τους σὲ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια καὶ
 κατηχητικὰ προγράμματα.*

»Στὰ πορίσματά του, τὸ συνέδριο, μεταξὺ ἄλλων, εἰσηγήθηκε ὅπως ἡ Ἐκκλησία: α) καταρτίζει κατάλληλα τὶς ὑποψήφιες πρεσβύτερες, μὲ εἰδικὴ δὲ εὐχὴ τὶς καθιστᾶ συνεργοὺς τῶν ἱερέων συζύγων τους στὸ ποιμαντικὸ τους ἔργο, β) ἐνθαρρύνει τὶς γυναῖκες ὅπως σπουδάζουν τὴ θεολογικὴ ἐπιστήμη, γ) ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὰ ποικίλα χαρίσματα τῶν γυναικῶν, ἀναθέτοντας σ' αὐτὲς εὐθύνες στοὺς τομεῖς τῆς διακονίας, τῆς παιδείας, τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας καὶ τῆς καθόλου ἐνοριακῆς ζωῆς, καὶ δ) ἀναθεωρήσει ὠρισμένες προσβλητικὲς γιὰ τὸ γυναικεῖο φύλο εὐχές, κυρίως ἐκείνες ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ λοχεία καὶ τὴν ἀποβολή, δοθέντος ὅτι ἴδὲν ἐκφράζουν τὴ θεολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σχετικὰ μὲ τὴ γυναῖκα, ποὺ εἶναι πλασμένη κι αὐτὴ κατ' εἰκόνα Θεοῦ». Μερὶ-
 दा συνέδρων ἔρριξε τὴν ἰδέα συγκροτήσεως διορθοδόξου συνεδρίου, ἀναλόγου ἐκείνου τῆς Ρόδου (1988), προκειμένου ὅπως συζητηθεῖ περαιτέρω, ἀπὸ θεολογικῆς καὶ πνευματικῆς σκοπιᾶς, τὸ θέμα τῆς χειροτονίας τῶν γυναικῶν.

»Εὐθὺν γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ συνεδρίου εἶχαν ἡ Διευθύντρια τοῦ Προγράμματος Γυναικῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Aruna Gnanadasan καὶ ἡ καθηγήτρια Κυριακὴ Καρυδογιάννη - Fitzgerald, θεολογικὸς σύμβουλος τοῦ ὡς ἄνω Προγράμματος».

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. διὰ μίαν εἰκοσαετίαν (1976-1996), σχολιάζουσα τὴν ἐνέργειαν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ δεδομένου ὅτι σέβεται τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὰς προνομίας αὐτῆς θεωρεῖ τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἀφ' ἑνὸς μὲν ὄψιμον, καθ' ὅσον ὁ γενόμενος ἔλεγχος ἤρξατο «οἰκοθεν» πρωτοβουλία τῆς Ίεράς Συνόδου ὡς «ἐσωτερικὴ αὐτῆς ὑπόθεσις», ἐφ' ἑτέρου πρόωρον διότι θὰ ἔδει νὰ ἀναμείνη ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρωτοβουλίαν καὶ ἀπόφασιν τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων.

Ἐπίσης ἡ Διαρκής Ίερά Σύνοδος ἐκφράζει τὴν λύπην καὶ τὴν πικρίαν τῆς διότι Ἀρχιερεὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ προσφάτου δηλώσεως εἰς τὰ Μ.Μ.Ε. ἀπορρίπτει τὸ ἐκκλησιολογικὸν καὶ κανονικὸν ὑπόβαθρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐξομωμένων τὸν θεσμόν τοῦ Ἐπισκόπου πρὸς ἐκείνον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἀποχωροῦντα τῆς ὑψηλῆς διακονίας του, τῆς ἐπιδαφιλευθείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὰ δεδομένα οἰασθήποτε κοσμικῆς ἐξουσίας, ἀμφισβητῶν οὕτω τὴν ἀλήθειαν ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐκλέγεται καὶ χειροτονεῖται «ποιμὴν» τῆς Ἐκκλησίας «εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ» κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰγνάτιον τὸν Θεοφόρον.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ίεράς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

τῆς 18ης Ἰουλίου 1997

Ἡ Διαρκής Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς συνεδρίας Αὐτῆς τῆς 15ης, 16ης, 17ης καὶ 18ης Ἰουλίου ἐ.ἔ. διεξήλθε ἐπισταμένως τὴν παρὰ Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, ὀρισθείσης διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως, κατατεθείσαν Ἐκθεσιν, καὶ οὐχὶ Πόρισμα, ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ο.Δ.Ε.Π. διὰ μίαν εἰκοσαετίαν (1976-1996), ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς διαχειριστικὰς πράξεις καὶ μόνον ἄνευ προσδιορισμοῦ προσωπικῶν εὐθυνῶν.

Κατόπιν τούτου ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισεν τὴν παραπομπὴν τοῦ θέματος τούτου, ὡς μείζονος σημασίας ἐνώπιον τῆς Ίεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας συγκαλουμένης διὰ τὴν προσεχῆ 29ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ὡς ἀνωτάτου ὄργανου διὰ τὴν λήψιν συγκεκριμένων ἀποφάσεων.

Πρὸς τούτοις, κάνει ἐκκλησιν καὶ παρακαλεῖ τοὺς συντάκτας τοῦ Τύπου, ὡσάκις σχολιάζουν (καθ' ὃ δικαίωμα ἔχουν) τὸ θέμα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησίας νὰ παραμένουν εἰς τὴν οὐσίαν του καὶ ὄχι εἰς ἐντυπωσιασμούς.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ίεράς Συνόδου)

**Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
τῆς 29ης Ἰουλίου 1997

Συνήλθε σήμερον εἰς ἕκτακτον Συνεδρίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Σεραφεῖμ.

Μετὰ τὴν γενομένην προσευχὴν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς συνέδρους, ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς ἑκτάκτου Συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας.

Ἀκολούθως καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων κ. Προκόπιος ἀνέγνωσε τὴν εἰσήγησίν του. Ἡ εἰσήγησις του ἦτο μακρὰ καὶ λεπτομερὴς καὶ ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. (1976-1996), ἡ ὁποία συντάγη ὑπὸ τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν Σεβ. Φιλίππων κ. Προκοπίου, Παραμυθίας κ. Τίτου καὶ Γρεβενῶν κ. Σεργίου, συμφώνως πρὸς σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. Ἡ εἰσήγησις ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὸν διενεργηθέντα διαχειριστικὸν ἔλεγχον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συνδρομῆ τῶν ὀρκωτῶν Λογιστῶν.

Ἐπικολούθησε συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὠμίλησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Παραμυθίας κ. Τίτος, Καισαριανῆς κ. Γεώργιος, Ἡλείας κ. Γερμανός.

Μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Τύπου ὠρίσθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Πατρῶν κ. Νικοδήμος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος καὶ Γρεβενῶν κ. Σέργιος.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
τῆς 31ης Ἰουλίου 1997

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνήλθε σήμερον εἰς τὴν τρίτην συνεδρίαν αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ. Κατ' αὐτὴν συνεχίσθησαν αἱ ὁμιλίαι τῶν Ἱεραρχῶν - μελῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ προβλήματος τῆς Ἐκκλησίας. Συγκεκριμένως ὠμίλησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Φιλίππων κ. Προκόπιος, ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος, Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος, Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Λαγκαδά κ. Σπυρίδων, Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ, Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβρόσιος, Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, Νέας Σμύρνης κ. Ἀγαθάγγελος καὶ Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος. Οἱ ὁμιληταὶ ἀνέπτυξαν τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ὑπὲρ τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης ἀπόψεως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἀνεφάνθησαν ὠρισμένα ἀντιθέσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων τελικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν κατὰ τὴν αὐριανὴν καταληκτικὴν συνεδρίαν.

Κατόπιν προτάσεως ὑπερπεντήκοντα Μητροπολιτῶν, ὅπως ἡ Ἱεραρχία λάβῃ θέσιν ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος τῆς συνθήκης Σένγκεν, ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ὁποίας ἡ Ἱεραρχία διατηρεῖ σοβαρὰς ἐπιφυλάξεις καὶ ἀνησυχίας, συμμεριζομένη τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγωνίαν καὶ τὸν πόνον τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συνεκροτήθη Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Νικοδήμου, Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου, Νικοπόλεως κ. Μελετίου καὶ τῶν πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν Αἰδεσιμολ/των π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ καὶ π. Θεοδώρου Ζήση πρὸς μελέτην τοῦ προβλήματος καὶ προσεχῆ εἰσήγησιν ἐπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως θὰ ὑπάρξουν διαβουλεύσεις μετὰ τῶν ἀρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ
τῆς 1ης Αὐγούστου 1997

Συνήλθε σήμερον εἰς τὴν καταληκτικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ, καὶ συνέχισε τὴν διαδικασίαν ἐξετάσεως τοῦ θέματος τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Πρῶτος ὠμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ προσδιόρισε τὰ αἷτια τοῦ δημιουργηθέντος προβλήματος, προεχώρησεν εἰς τὴν διατύπωσιν θέσεων διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν παρατυπιῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν πρόληψιν διαπράξεως νέων, χωρὶς νὰ ἀναφερθῆ εἰς πρόσωπα ἢ γεγονότα. Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως κατέθεσε συγκεκριμένην πρότασιν ἐπιλύσεως τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ προβλήματος. Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτὴ καὶ ἐπικολούθησεν συζήτησις. Ἐν συνεχείᾳ ἀπεφασίσθη νὰ διαμορφωθῆ ἡ πρότασις τελικῶς ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου καὶ Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου. Συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν ἡ ὁποία καὶ τελικῶς ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. καθιερώθη Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Νικοδήμου, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου, Νικοπόλεως κ. Μελετίου καὶ τῶν λαϊκῶν μελῶν κ. Νικολάου Θέμελη, τέως Ὑπουργοῦ καὶ τέως Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Τράκα, τέως Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὀρισθεῖσα διὰ κατασταλτικῶν Ἐλεγχῶν νὰ ἐλέγξῃ ὀλόκληρον τὴν διαχείρισιν τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν, τὴν ὑπαγομένην εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, καὶ πᾶν ἕτερον οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς περιόδου 1989-1996 καὶ θὰ ἀποδώσῃ εὐθύνας ἐφ' ὅσον ὑπάρξουν ὅπου δεῖ. Τὸ τελικὸν πόρισμα τοῦ Ἐλέγχου θὰ ὑποβληθῆ διὰ τῆς Δ.Ι.Σ. εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν παραπομπὴν τῶν τυχόν ἐνόχων, ἐὰν ὑπάρξουν, εἰς τὰ ἀρμόδια διὰ τὰ περαιτέρω ὄρ-

γανα τής Ἐκκλησίας, προκειμένου περι ὑπαλλήλων. Προκειμένου δὲ περι εὐθυνῶν Ἀρχιερέων τὸν λόγον θὰ ἔχει ἡ Ι.Σ.Ι.

᾿Ωμίλησαν ὡσαύτως οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ἀττικής κ. Παντελεήμων καὶ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἀρχιερεῖς διαλογικῶς. Ἡ πρότασις ἐψηφίσθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, ἐκτὸς μίας ἢ δύο ἐπιφυλάξεων διὰ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας νὰ ἐκφρασθῆ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς ἀθλητὰς τοῦ κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις διοργανουμένου Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Στίβου τὸ «Καλῶς ἦλθατε» καθὼς καὶ αἱ εὐχαὶ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς Ἕλληνας διοργανωτὰς τῆς ἐκδηλώσεως καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀθλητικὸς παράγοντας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν 199 χωρῶν διὰ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος εἰσηγήθη περὶ τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. Κανονισμοῦ 92/1997 περὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπικολούθησε εὐρεία συζήτησις. Τελικῶς διεξήχθη ψηφοφορία διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Κανονισμοῦ μὲ τὸ ἀκόλουθον ἀποτελέσμα:

Ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ ἐψήφισαν 27. Ἐναντίον τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ ἐψήφισαν 38.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιερατικῆς τῆς Ἱεράς Συνόδου).

Χρονικὰ τῆς Ἱεράς Συνόδου

Τὴν 3ην Ἰουλίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Πέμπτην, τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐπεσκέφθη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κάρρακ κ. Γεώργιος (Ἱεράρχης τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας).

— Τὴν 4ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐπεσκέφθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Πέτρος, παρεπιδημῶν ἐν Ἀθήναις.

— Τὴν 4ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐπεσκέφθησαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Anak Asadourian (τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας) καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Sawerius Hawa (Ἱεράρχης τῆς Συροϊακωβικῆς Ἐκκλησίας), συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Λουκά Ki-Khalil, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Βαγδάτης.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Σεραφεὶμ προήδρευε τῶν κατὰ μῆνα Ἰούλιον ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου ἀπὸ 15ης ἕως 18ῆς Ἰουλίου ἐ.ἔ.

— Τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐπεσκέφθη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τραχείας κ. Παῦλος τὴν 22αν Ἰουλίου ἐ.ἔ. (Ἱεράρχης τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου).

— Τὴν 24ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην, τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐπεσκέφθη ὁ Σεβ. Μη-

τροπολίτης Βελγίου κ. Παντελεήμων (Ἱεράρχης τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου).

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Σεραφεὶμ προήδρευσε τῆς ἐκτάκτως συνελευθούσης Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀπὸ 29ης Ἰουλίου ἕως 1ης Αὐγούστου ἐ.ἔ.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιερατικῆς τῆς Ἱεράς Συνόδου).

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου

Μὲ τὴν σεπτὴ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Παντελεήμονος μετὰ ἀπὸ παράκληση τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐπαρχίας Βράνιε, Παχωμίου, ἐτελέσθη στὶς 18 Αὐγούστου 1997 στὶς Κασκηνώσεις ΒΗΘΛΕΕΜ, ἡ Βάπτισις 15 (δέκα πέντε) παιδιῶν ἀπὸ τὴ Βοσνία.

Μετὰ τὴν Βάπτισιν, στὴν ὁποία παρευρέθηκε πολλὸς κόσμος ἀκολούθησε ἑορταστικὸ Πρόγραμμα στὸ ὁποῖο συμμετεῖχε τὸ χορευτικὸ τμήμα τοῦ Κέντρου Νεότητος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κορίνθου μὲ παραιοσιακοὺς ἑλληνικοὺς χορούς.

Οἱ ἐντυπώσεις ὄλων ἦταν ἀριστὲς καθὼς μέσα σὲ κλίμα συγκινήσεως καὶ χαρᾶς, ἐπιβεβαιώθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνότητος, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖο βιώνεται ἀπὸ τοὺς Ὁρθόδοξους Ἕλληνας καὶ Σέρβους.

(Ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως)

Πρωτοπρ. Νομικὸς Μιχ. Βαπόρης (†)

Εἰς ἡλικίαν 71 ἐτῶν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ πατὴρ Νομικὸς Μιχαὴλ Βαπόρης, πρωτοπρεσβύτερος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου καὶ ἐπὶ 45 περίπου ἔτη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Ὁ ἀείμνηστος συμπρεσβύτερος ὑπηρετήσθη τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἱερατικὸς προϊστάμενος Κοινοτήτων, καθηγητῆς καὶ κοσμητῶν τῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, διευθυντῆς τοῦ θεολογικοῦ περιοδικοῦ καὶ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου τῶν ὡς ἄνω ἰδρυμάτων. Ἦτο δὲ ἓνας τῶν πλέον διακεκριμένων, δραστηρίων καὶ ἐνεργητικῶν κληρικῶν, θεολόγων - ἱστορικῶν, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀριστος οἰκογενειάρχης.

Ὁ π. Βαπόρης ἐγεννήθηκε στὴν Κάλυμνο τὴν 20ὴν Ἰουλίου 1926 καὶ σὲ ἡλικία τριῶν ἐτῶν μετηνάστευσε στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες μὲ τὴν οἰκογένειά του, ἡ ὁποία ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πόλιν Κάμπελ τῆς Πολιτείας Ὁχάϊο. Ἐκεῖ ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα γράμματα. Εἰς τὸ Γυμνάσιον διακρίθη διὰ τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὴν ἐπίδοσί του. Τὸ 1948 ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ προλύτου εἰς τὴν Ἱστορίαν ἀπὸ τὸ δημόσιον Κολλέγιον Γιουγκστόουν καὶ ἀκολούθως τὸ δίπλωμα θεολογίας ἀπὸ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Συνέχισε ἀνώτερες σπουδὰς καὶ ἔλαβε δύο μᾶστερς ἀπὸ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Μπέρκλυ καὶ τὸ Πανεπι-

στήμιο Κολούμπια, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔλαβε καὶ τὸ διδακτορικό του πτυχίο. Πρὸ τῶν ἐπὶ διδακτορία σπουδῶν του ἐφοίτησε εἰς τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπεφοίτησε τὸ 1954.

Τὸ 1953 ὁ νεαρὸς τότε θεολόγος ἐνυμφεύθη τὴν Μαρία Μαράντη μετὰ τῆς ὁποίας ἀπέκτησαν τέσσαρα τέκνα ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Μιχάλης καὶ ἡ Θεοδώρα εἶναι δικηγόροι, ὁ Κωνσταντῖνος καθηγητὴς Πανεπιστημίου καὶ ὁ Ἰωάννης καλλιτέχνης.

Καθ' ὃν χρόνον ἐσπούδαζε εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν ὁ Νομικὸς Βαπόρης ἐχειροτονήθη τὴν 25ην Μαρτίου 1954 εἰς διάκονον ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Κοζάνης Διονύσιον καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὴς Ἠνωμένες Πολιτεῖες ἐχειροτονήθη εἰς πρεσβύτερον ἀπὸ τὸν ἀλήστου μνήμης Ἀρχιεπίσκοπον Μιχαὴλ. Φιλομαθὴς καὶ πάντοτε ἀνήσυχος καὶ ἐρευνητικὸ πνεῦμα ὁ π. Βαπόρης συνέβαλε μὲ τὴν πολυδιάστατη προσωπικότητα καὶ διακονία του νὰ προσφέρῃ πολύτιμες ὑπηρεσίες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀπὸ τὸ 1965 ἕως τὸ 1997 ὁ π. Βαπόρης ἐχρημάτισε καθηγητὴς, κοσμητὼρ, διευθυντὴς ἐκδόσεων, καὶ περιοδεῦων ἱερέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Οἱ πολλὲς του φροντίδες δὲν τοῦ ἐμείωσαν τὸ ἐνδιαφέρον διὰ ἔρευνα καὶ συγγραφὴν, γιὰ συμμετοχὴ σὲ θεολογικοὺς διαλόγους καὶ πρωτοβουλίας σὲ ὅ,τι ἀφοροῦσε τὴν γνωριμία τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τοὺς μὴ Ὁρθόδοξους. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπιμέλεια ἐκδόσεων λειτουργικῶν καὶ ἄλλων θεολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ὁ ἀείμνηστος π. Νομικὸς συνέγραψε βιβλία καὶ μελέτες εἰς τὴν ἀγγλικὴ καὶ μετέφρασε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ στὴν ἀγγλικὴ λειτουργικὰ κείμενα καὶ διάφορα ἄρθρα.

Τὰ κυριότερα βιβλία του, ὅλα στὴν ἀγγλικὴ, εἶναι: «Ὁ πατὴρ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός: Ὁ ἀπόστολος τῶν πτωχῶν» (1977), «Κώδικας Βῆτα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου» καὶ «Κώδιξ Γάμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου» (1976-1977), «Μερικὲς ἀπόψεις τῆς Ἰστορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου» (1969), «Τὸ πρόβλημα τῆς μεταφράσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰς τὴν Νεοελληνικὴν», θέμα τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς (1994). Τὸ τελευταῖο καὶ ὑπὸ ἐκδοσιν βιβλίου του εἶναι διὰ τοὺς «Νεομάρτυρες». Ἐπὶ πλεόν, ὁ π. Βαπόρης ἐδημοσίευσε καὶ πολλὰς βιβλιοκρισίας σὲ ἡμέτερα καὶ ξένα περιοδικά.

Ὁ π. Βαπόρης διεκρίνετο ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐτοιμότητα καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν του κατάρτιση, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κριτικὸ πνεῦμα του καὶ τὴν παρηγορία μὲ τὴν ὁποία συνδιαλέγετο καὶ ἀντιμετώπιζε προβλήματα. Ἡ πληθωρικὴ διακονία του — διακονία ἱερέως, καθηγητοῦ, προϊσταμένου καὶ συγγραφέως — τὸν κατατάσσει μετὰ τῶν γνησίως δημοουργικῶν κληρικῶν - διανοουμένων τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας ἐν Ἀμερικῇ, ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ θὰ μείνῃ αἰωνία.

Δημήτριος Ἰω. Κωνσταντέλος
Πρωτοπρεσβύτερος, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

ΛΟΥΔΟΒΙΚΕΙΟ - ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΜΗΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

Προκήρυξη θέσεως Ἐπιστημονικοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ γιὰ τὸ Χειμερινὸ Ἐξάμηνο 1998/99

Τὸ Τμῆμα Ὁρθοδόξου Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου προκηρύσσει γιὰ πρώτη φορὰ τὴν πλήρωση ἀπὸ τὸ Χειμερινὸ Ἐξάμηνο 1998/99 τῆς κάτωθι θέσεως Ἐπιστημονικοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ:

— Μία (1) θέση μὲ πενταετὴ θητεία στὴ βαθμίδα τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Καθηγητοῦ (C3) γιὰ τὸν Τομέα Πρακτικῆς Θεολογίας (μὲ εἰδίκευση σὲ ἓνα ἢ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἑξῆς γνωστικὰ ἀντικείμενα: Λειτουργική, Ποιμαντική, Χριστιανικὴ Παιδαγωγική / Κατηχητική, Κανονικὸ Δίκαιο).

Προϋποθέσεις γιὰ τὴν ὑποβολὴ ὑποψηφιότητας εἶναι: α) Σπουδὲς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, β) παιδαγωγικὴ ἱκανότητα, γ) διδακτορικὸ δίπλωμα Ὁρθοδόξου Θεολογίας, δ) ὑψηγεία (ἢ ἰσοδύναμο μὲ αὐτὴν ἐπιστημονικὸ ἔργο), ε) καλὴ γνώση τῆς Γερμανικῆς.

Οἱ ὑποψήφιοι/ες δὲν ἐπιτρέπεται, κατὰ τὴν ἡμερομηνία τοῦ διορισμοῦ τους, νὰ ἔχουν ὑπερβῆ τὸ 52ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους.

Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας κατὰ τὴν ἐκλογή, προτιμούνται — ἐὰν ὑπάρχουν — οἱ ἔχοντες σωματικὴ ἀναπηρία.

Δικαιολογητικά, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται, εἶναι τὰ ἑξῆς: α) βιογραφικὸ σημεῖωμα, β) ἐκθεση ἐπιστημονικῆς δραστηριότητος, γ) ἀντίγραφα τίτλων σπουδῶν, δ) κατάλογος ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, ε) τὰ κυριότερα δημοσιεύματα σὲ ὅσα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι στὰ Γερμανικὰ νὰ ἐπισυναφθῆ περίληψη καὶ τυχὸν δημοσιευμένες βιβλιοκρισίες τους σὲ κάποια δυτικοευρωπαϊκὴ γλῶσσα, στ) στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν μέχρι σήμερα διδακτικὴ προϋπηρεσία.

— Οἱ αἰτήσεις μαζί μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά πρέπει νὰ κατατεθοῦν τὸ ἀργότερον μέχρι τὴν 1η Δεκεμβρίου 1997

στὸν Πρόεδρο τῆς Κοινῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Θεολογία τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου: Institut für Orthodoxe Theologie, Ludwigstr. 29, 80539 München, Germany.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' ὁμιλῶν ἐν Ρώμῃ πρὸς ἐπισκεψαμένους αὐτὸν ἐκπροσώπους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, ἐτόνισεν ὅτι «πολιτικὴ, ἥτις δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν ὑπερβατικὴν διάστασιν, γίνεται συχνάκις ἀπλή ἰδεολογία».

— Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' ὁμιλῶν τὴν 27ην Ἀπριλίου 1997 ἐν Πράγα, κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Οἰκουμενικὴν προσευχὴν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Adalbert, ἐτόνισεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Καθημερινῶς αἰσθάνομαι ἐν ἐμοὶ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Ἐμμ. Μεντιδάκη, θεολόγου, **ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΛΑΤΡΕΙΑ**, Τόμος πρώτος, Ἡράκλειο 1997, σχ. 24X17 ἐκ., σσ. 1-316.

Μετ' εὐχαρίστου ἐκπλήξεως ἐλάβομεν τὸ ὡς ἄνω ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι προϊόν τοῦ μόχθου καὶ τῆς γραφίδος τοῦ αἰδεσιμολογιατάτου πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γεωργίου Ἐμμ. Μεντιδάκη, ὅστις εἶναι ἤδη γνωστός διὰ τὰ ἀξιόλογα δημοσιεύματά του καὶ διὰ τὴν ποικιλόμορφον φιλανθρωπικὴν, διακονικὴν καὶ ἠθικοκοινωνικὴν δράσιν αὐτοῦ.

Ὁ σ., —παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἔχει τὰς πολλαπλὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ἐφημερίου-Προϊσταμένου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Ν. Κλαζομενῶν Ἡρακλείου Κρήτης, ἀφ' ἑτέρου τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ τρίτον τοῦ Ἀρχηγοῦ πολυμελοῦς οἰκογενείας—, ὑπερένικησε πλείστας δυσκολίας, προερχομένας καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οὗτος ζῆ μακρὰν τῶν μεγάλων βιβλιοθη-

κῶν τῆς Πρωτευούσης, καὶ παρουσίασε τὸ ἐξαίρετον καὶ σπουδαιότατον αὐτὸ βιβλίον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον τόμον εὐρυτέρου τρίτομου ἔργου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μὲν Β' τόμος θὰ ἔχη τὸν τίτλον «Τύπος καὶ Συμβολισμὸς στὰ Μυστήρια τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας», ὁ δὲ Γ' τόμος θὰ ἀναφέρεται εἰς τὸν «Τύπον καὶ Συμβολισμὸν τῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἐσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Χρόνου, τῶν Ἑορτῶν, τῶν Ἡμερῶν, τῶν Ὁρῶν, τῶν Ἀριθμῶν, τῆς Κηδείας, τῶν Μνημοσύνων, τῆς Νηστείας κ.λπ.».

Ὁ σ., ὁρῶμενος ἐν ἐκάστη παραγράφῳ ἐκ τῶν σχετικῶν συμπερασμάτων τῆς Λειτουργικῆς Ἐπιστήμης, εἰς τὰ ὁποῖα ὀδηγεῖ ἡ χρῆσις τῆς ἱστορικοφιλολογικῆς καὶ ἱστοριοαρχαιολογικῆς μεθόδου, ἐστιάζει ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐνδιαφέρον του εἰς τὴν διὰ χρῆσεως τῆς συμβολικῆς καὶ ἀλληγορικῆς μεθόδου προβολὴν τοῦ συμβολισμοῦ τῶν διαφόρων ἐκφάνσεων τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας (Περί τῶν μεθόδων τούτων προβλ. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Μαθήματα Λειτουργικῆς,

τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν, νὰ ἐξετάσωμεν ἐκ νέου τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα καταλήξωμεν νὰ γράψωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς ἐνότητός μας... Ὅλοι μαζὶ πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς ταπεινόφρονα ἀναγνώρισιν τῆς μιάς ἀληθείας.

»Μετ' ὀλίγον θὰ προσευχηθῶ πλησίον τῶν περιφήμων λειψάνων τοῦ ἁγίου Adalbert καὶ παρὰ τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Wenzel, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν ἅγιοι τῆς ἀκόμῃ μὴ διηρημένης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας...

»Ὁ ἅγιος Adalbert ἐμορφοποίησε εἰς τοὺς διαφόρους λαοὺς τῆς Εὐρώπης τὴν νοσταλγίαν διὰ τὴν ἐνότητά...

—Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Βατικανῷ Ἐπιτροπῆς Πίστεως Καρδινάλιος Joseph Ratzinger, ἀναφερόμενος ἐν συνεντεύξει του εἰς τὸν διάλογον τῆς ΡΚαθολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἐξωχριστιανικῶν Θρησκειῶν, ἐτόνισεν ὅτι ὁ διάλογος αὐτὸς εἶναι ἐν τῶν δυσχεροτάτων θεμάτων ἐν τῇ ΡΚαθολικῇ Θεολογίᾳ.

»Κατὰ τὸν διάλογον αὐτὸν πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ «σχετικοποίησις» (Relativierung) τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

»Σήμερον —προσέθεσεν— ἐξαπλοῦται ἡ σκέψις, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι «μόνον μία τῶν παγκοσμίων Θρησκειῶν». Ἀλλὰ μία τοιαύτη ἀντίληψις θὰ ἐσήμαινε «θανάτωσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀπεμπόλησιν τῆς χριστιανικῆς ἀξιώσεως περὶ τῆς (μοναδικῆς) ἀληθείας».

Ε. Δ. Θ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ἐν Βελγίῳ μονὴν τῶν Βενεδικτίνων Chevetogne, ἥτις ἀπὸ δεκαετιῶν συμβάλλεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ διαλόγου τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν μετὰ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐξελέγη ὡς νέος Ἡγούμενος ὁ Don Philippe Vanderheyden. Οἱ ἐν Chevetogne Βενεδικτῖνοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀπηύθυναν ἔκκλησιν εἰς τοὺς Ἡγέτας τῆς Ὁρθοδόξου καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐνεργοποιήσουν ἐκ νέου τὸν ἀνασταλέντα ἐπίσημον διάλογον μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ἰδρυτῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μονῆς ὑπῆρξεν ὁ ἐκ τοῦ ἀββαείου Mont - César (Louvain) μοναχὸς Lambert Beauduin (1873-1960), ὅστις ἐπίσης εἶναι γνωστός ὡς κύριος θεμελιωτῆς τῆς λεγομένης «λειτουργικῆς κινήσεως» καὶ ὡς στρέψας τὴν προσοχὴν τῆς Δύσεως εἰς τοὺς λειτουργικοὺς θησαυροὺς τῆς Ἀνατολῆς. Οἱ ἐν Chevetogne μοναχοὶ —σήμερον περὶπου 30 ἐκ δέκα ἐθνῶν— τελοῦν τὴν λατρείαν τῶν κατὰ τὸν βυζαντινὸν ὅσον καὶ κατὰ τὸν λατινικὸν τύπον. Διὰ τῆς ἐκδοτικῆς τῶν δραστηριότητος ἔχουν συντελέσει εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ οἰκουμενικοῦ πνεύματος, ἰδίως ἐν ταῖς γαλλοφώνοις περιοχαῖς. Ὁ μέχρι τοῦδε 55ετής Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, Don Michel Van Parys ἐτοποθετήθη ὑπὸ τοῦ Πάπα ἐν Ρώμῃ εἰς τὸν κύκλον συμβούλων παρὰ τῷ παπικῷ Συμβουλίῳ διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν.

Ε. Δ. Θ.

τεύχος Α', ἐν Ἀθήναις 1975, σσ. 60-61). Ὡς ἔχομεν τονίσει, ὁ χρησιμοποιοῦν τὴν συμβολικὴν ἢ ἀλληγορικὴν μέθοδον πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ ἐξεζητημένας συμβολικὰς καὶ ἀλληγορικὰς ἐρμηνείας, οἷαι ἦσαν μερικαὶ ἐρμηνεῖαι τῶν ἀλληγοριστῶν τοῦ Μεσαιῶνος, αἱ ὁποῖαι ἐξεφυλίζοντο εἰς «νεκρὰν παρὰταξιν περιεργότητων» (Κ. Καλλίνικος), προσερχομένων ἐκ νοσηροῦ μυστικισμοῦ. Ὁ πατὴρ Γεώργιος Μεντιδάκης προσπαθεῖ ἀξιεπαίνως καὶ ἐπιτυχάνει νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον αὐτόν, στηριζόμενος οὐχὶ εἰς ὑποκειμενικὰς ἐρμηνείας, ἀλλ' εἰς τὴν δαφιλῶς χρησιμοποιουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐλληνορθόδοξον λειτουργικὴν παράδοσιν, ἣτις ἔχει ἀποθησαυρισθῆ εἰς ἔργα κορυφαίων Ὁρθόδοξον σκαπανέων τοῦ λειτουργικοῦ στοχασμοῦ, τὸν ὁποῖον — ἐν πολλοῖς σημείοις — διὰ πρώτην φορὰν ἀξιοποιεῖ καὶ καθιστᾷ γνωστὸν ὁ φιλόπονος συγγραφεύς. Ἐν τῷ Προλόγῳ οὗτος σημειοῖ τὰ ἑξῆς: «Ἡ μελέτη αὐτὴ στηρίζεται στοὺς Πατέρες Διονύσιον Ἀρεοπαγίτη (5ος αἰώνας), Γερμανὸν Κων/πόλεως (8ος αἰώνας), Θεόδωρον Ἀνδιδίων (8ος αἰώνας) καὶ κυρίως στὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης (15ος αἰώνας)... Δὲν διστάζω νὰ πῶ ὅτι, γιὰ πρώτη φορὰ ἐρχονται στὸ φῶς νέα στοιχεῖα λειτουργικῆς διδασκαλίας» (σ. 11). Πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου διασπῶνται ὑπὸ χωρίων καὶ ἄλλων μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων (λ.χ. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Σωφρονίου Ἱεροσολύμων).

Ὁ παρῶν πρῶτος τόμος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸν γενικὸν τίτλον «Τύπος καὶ Συμβολισμὸς στὴν Ὁρθόδοξη Λατρεία», μετὰ τὸν παρουσιάζοντα τοὺς στόχους τοῦ ἔργου **Πρόλογον** (σσ. 11-14) καὶ τὸν **Πίνακα Περιεχομένων** (σσ. 15-18), προβάλλει ἐν τῇ **Εἰσαγωγῇ** (σσ. 19-22) τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐρμηνείας τῶν συμβόλων, τὰ ὁποῖα ἔχουν καθολικότητα, ἀποτελοῦν «οἰκουμενικὸ, πανανθρώπινο καὶ διαχρονικὸ φαινόμενο» (σ. 19) καὶ ὑποβοηθοῦν νὰ ἀναγώμεθα «ἀπὸ τὰ γνωστὰ στὰ ἄγνωστα, ἀπὸ τὰ αἰσθητὰ στὰ νοητὰ καὶ ἀπὸ τὶς εἰκόνας καὶ τὰ ἀπομιμήματα στὸ ἀρχέτυπο καὶ ἄρρητο κάλλος» (Ι. Φουντούλης).

Τὸ **Α' κεφ.** (σσ. 23-68), ὅπερ ἔχει τὸν τίτλον «Ὁ Χριστιανικὸς Ναὸς καὶ τὰ μέρη του», διὰ λελογισμένης χρήσεως τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν μεθόδων, προβάλλει τὸ ἐπὶ τῶν ἱστοριογενετικῶν δεδομένων θεμελιούμενον βαθύτερον συμβολικὸν νόημα τῆς ἐννοίας τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ναοῦ, τοῦ Νάρθηκος, τῶν ἐν τῷ ναῷ Καθισμάτων, τοῦ Γυναικωνίτου, τοῦ Ἀμβωνος, τῶν Ἀναλογίων, τοῦ Εἰκονοστασίου - Τέμπλου, τοῦ Σολέα, τοῦ Ἁγίου Βήματος, τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, τῶν Καλυμμάτων τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, τοῦ Συνθρόνου.

Εἰς τὸ **Β' κεφ.** (σσ. 69-198) ἐξετάζονται διὰ τῆς ἰδίας μεθοδολογίας ἢ **Διακόσμησις τοῦ Ἱ. Ναοῦ** (Ἄνθη, Θυμίαμα, Φωτισμὸς, Φωτιστικὰ ὄργανα, Κύκλος, Κανδήλα, Μανουάλια, Στύλος, Τροχός, Δίκηρον,

Τρίφωτα, Ἐπτάφωτα ἢ Ἐπτάλυχνα, Δωδεκάφωτα, Πολυέλεος, Ὑλικὰ Στοιχεῖα Φωτισμοῦ, Κηρός, Δίκηρον καὶ Τρίκηρον, Διβάμβουλον)· τὰ **Ἱερὰ Ἄμφια** (**Διακόνου**: Ὁράριον ἢ Ὁράριον, Στιχάριον, Ἐπιμάνικα· **Πρεσβυτέρου**: Στιχάριον, Ἐπιτραχήλιον, Ζώνη, Ἐπιμάνικα, Φελώνιον, Ἐπιγονάτιον· **Ἐπισκόπου**: Στιχάριον, Ἐπιτραχήλιον, Ζώνη, Ἐπιμάνικα, Σάκκος, Ἐπιγονάτιον, Ὠμοφόριον, Μίτρα, Ποιμαντικὴ Ράβδος, Μανδύας, Ἐγκόλιος Σταυρός, Ἐγκόλιον· **Ἀντιμήσιον**)· τὰ **Ἱερὰ Σκευή** (Ἁγίον Ποτήριον, Ἁγίον Δισκάριον, Λόγχη, Λαβίς ἢ Κοχλιάριον, Ἄρτοφόριον, Καλύματα τῶν Ἱ. Σκευῶν)· ἢ **Πρόθεσις** ἢ **Προσκομιδὴ** ἢ **Προσφορά**: Ὁ Οἶνος καὶ τὸ Ὑδωρ.

Εἰς τὸ **Γ' κεφ.** (σσ. 199-302) ὁ σ. προτάσσει τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας καὶ τοῦ χαρακτήρος τῆς Ὁρθόδοξου Λατρείας, τῆς ἐννοίας τοῦ συμβόλου γενικῶς, τῶν λατρευτικῶν συμβόλων καὶ τῶν χριστιανικῶν τύπων καὶ συμβολισμῶν, ἥτοι θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο καλύτερον — οὐχὶ *in medias res*, ἀλλ' *ab ovo* — νὰ ἐξετασθοῦν ἐν αὐστηροτέρῳ λογικῷ συνειρμῷ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου εἰσαγωγικῶς, ἵνα ἀποφεύγωνται ἐπαναλήψεις. Ἐν συνεχείᾳ παρουσιάζεται ὁ συμβολισμὸς τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν συμβόλου τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς **Ἱερογραφίας τοῦ Χριστιανικοῦ Ναοῦ** καὶ τῶν παραστάσεων **Πτηνῶν καὶ Ζῴων**. Λεπτομερέστερον ἐξετάζονται κατὰ σειρὰν ἡ Εἰκὼν, ἡ Ἄγκυρα, ἡ Ἀμπελος, ὁ Ἄρτος, ὁ Ἀστήρ, ἡ Ἐλαία, ἡ Κυτάρισσος, τὸ Μονόγραμμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ναῦς, ὁ Ἰχθύς, ὁ Καλὸς Ποιμὴν, ἡ Λύρα καὶ ὁ Ὁρφεύς, ὁ Ὄφις, οἱ Ποταμοί, ὁ Σίτος, ὁ Στέφανος, τὸ Τρίγωνον, τὸ Ὑδωρ, ὁ Φοῖνιξ, ἡ Χεῖρ, τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ Ἀμνός, ὁ Βάτραχος, ἡ Ἐλαφος, ἡ Κάμηλος, ὁ Λέων, ὁ Ἀετός, ὁ Ἀλέκτωρ, ἡ Περιοστέρᾶ, ὁ Ταῶς καὶ τὸ μυθολογούμενον πτηνὸν Φοῖνιξ.

Τὸ ἔργον κατακλείεται ἐν σσ. 303-316 ὑπὸ **Βιβλιογραφίας** καὶ **Πινάκων** «ἐπιλεγμένων θεμάτων» καὶ «ἐπιλεγμένων ὀνομάτων».

Αἱ ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου τετυπωμένοι σελίδες τοῦ χρυσοδέτου τόμου κοσμοῦνται ὑπὸ 120 ἐγχρωμῶν φωτογραφιῶν, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν λίαν ἐποπτικὸν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων καθίσταται φανερόν, ὅτι ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Ἐμμ. Μεντιδάκης, συγγραφεὺς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον, δὲν ἀκολουθεῖ ἀπλῶς εἰς τὰ ἴχνη ἐνὸς ἄλλου πρωτοπρεσβυτέρου, τοῦ ἀεμνήστου Κωνσταντίνου Καλλινίκου, ἀλλὰ καὶ ὑπερακοντίζει ἐκ τινῶν ἐπόψεων τὸ ἔργον ἐκείνου οὐ μόνον ἐξετάζων τὴν λειτουργικὴν ὕλην ὑπὸ τὴν ὀπτικὴν γωνίαν τοῦ συμβολισμοῦ, ἀλλὰ καὶ διευρύνων τὸν ὀρίζοντα τῆς ἐρεῦνης τόσοσιν διὰ χρήσεως νέου πηγαίου ὕλικου, ὅσον καὶ διὰ περιστροφῆς τοῦ ἐρευνητικοῦ περιορισμοῦ εἰς ἐπὶ μέρους λατρευτικὰς πτυχὰς καὶ ἐκφάνσεις, αἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν εἶχον ἐνταχθῆ εἰς τὴν ὀλότητα τοῦ ἐρευνητικοῦ λειτουργικοῦ ἐνδιαφέροντος. Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰ-

ναι βέβαιοι, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς Μεντιδάκη οὐ μόνον θὰ χρησιμοποιηθῆται ἐν ταῖς μελλοντικαῖς λειτουργικαῖς σπουδαῖς, ἀλλὰ καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐν τῷ Προλόγῳ εὐχῆς τοῦ σ. νὰ κεντρωθῆ «τὸ ἐνδιαφέρον τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν γιὰ πληρέστερη ἐνημέρωσις καὶ συνειδητὴ καὶ εὐλαβὴ συμμετοχὴ στὴ θεία Λατρεία μας» (σ. 13), ἐν τῇ ὁποίᾳ, ὡς οὗτος τονίζει, ἔχει θησαυρισθῆ ἡ «κρυπτογραφημένη» καὶ ἐν συμβόλοις Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία «εἶναι μία γέφυρα ποῦ συνδέει τὸ ὄρατὸ καὶ τὸ ἀόρατο, τὸ γήινο καὶ τὸ οὐράνιο, τὸ ἐμπειρικὸ καὶ τὸ ἰδεώδες» (Αὐτ.).

Ὁ ἀναγνώστης ὑποβοηθεῖται εἰς τὴν βιωματικὴν προσέγγισιν τοῦ πλούτου τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας οὐ μόνον ἐξ ἐπόψεως ὕλης ἢ περιεχομένου, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπόψεως εἰδολογικῆς ἢ μορφολογικῆς. Ἡ γλαφυρὰ γλωσσικὴ διατύπωσις, ἡ μεταφορὰ εἰς ὠραίαν νεοελληνικὴν γλῶσσαν πολλῶν φράσεων τῶν ἀρχαίων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων καὶ ὁ πλοῦτος τοῦ ἐγχρώμου φωτογραφικοῦ ὕλικου ὑποβοηθοῦν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν κατανόησιν τῆς Λειτουργικῆς Θεολογίας καὶ συμβάλλονται εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ γενικοῦ σκοποῦ τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα Λειτουργικῆς Μορφώσεως καὶ Ἀγωγῆς, ἡ ὁποία, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἔχει τονίσει ὁ γράφων, εἶναι ἡ μόρφωσις τόσον διὰ τὴν καθ' ὅλου Λατρείαν, τ.ἔ. διὰ τὴν ἐνεργὸν καὶ ἐνσυνειδητον συμμετοχὴν εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ ἐκ τῆς Λατρείας, τ.ἔ. διὰ τῆς χρήσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν μορφωτικῶν στοιχείων καὶ πνευματικῶν θησαυρῶν τῆς Λατρείας, ἥτις ὑποβοηθεῖ τὴν μέθεξιν τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ὁ πιστὸς δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ μετὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «Χριστῷ συνταφῆναί με δεῖ, Χριστῷ συναναστῆναι, συγκληρονομησάι Χριστῷ, υἱὸν γενέσθαι Θεοῦ, Θεὸν αὐτὸν» (Migne Ἐ.Π. 35,785).

Εἰς τὸν πατέρα Γεώργιον Ἐμμ. Μεντιδάκην ὀφείλονται συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίαι διὰ τὴν λαμπρὰν προσπάθειάν του. Ἐξ ἄλλου θεορμὴ εἶναι ἡ εὐχὴ μας, ὅπως οὗτος τάχιστα ὀλοκληρώσῃ καὶ παρουσιάσῃ τοὺς προαναγγελθέντας δύο ἐπὶ πλέον τόμους. Διὰ τούτους, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ Α' Τόμου, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπ' αὐτοῦ οὐ μόνον καὶ ἄλλα σχετικὰ σημεῖα τοῦ χρησιμοποιηθέντος ἢ παραλειφθέντος πηγαιῶν ὕλικου, ἀλλὰ καὶ μερικὰ χαρακτηριστικὰ βοηθήματα ἐκτὸς τῶν ἤδη χρησιμοποιηθέντων. Θὰ ἦτο ἐπίσης εὐκατεῖον νὰ ἀξιοποιηθοῦν καὶ μερικὰ εἰδικὰ σχετικὰ βοηθήματα τῆς ξενόγλωσσου Βιβλιογραφίας (Πρβλ. λ.χ. τὴν πλουσιωτάτην ξενόγλωσσον Βιβλιογραφίαν, ἡ ὁποία ὑπάρχει ἐν τῷ ἔργῳ: Rainer Volp, Das Kunstwerk als Symbol - Ein theologischer Beitrag zur Interpretation der bildenden Kunst, Gütersloh 1966. Διὰ τὴν σημασίαν τῶν συμβόλων ἐν τῇ καθ' ὅλου Θρησκευολογικῇ Φαινομε-

νολογίᾳ πρβλ. ἐξαιρέτους σελίδας ἐν τῷ ἔργῳ: Friedrich Heiler, Erscheinungsformen und Wesen der Religion, Stuttgart 1961). Ὁ σ. πρέπει νὰ συνεχίσῃ νὰ ἐμμένη εἰς τὴν κατὰ συντετὸν τρόπον χρῆσιν τῆς συμβολικῆς μεθόδου, ἵνα αὕτη μὴ ἀπολυτοποιηθῆ καὶ ἐξοβελίσῃ τὴν — θεμελιούσαν αὐτὴν — ιστορικοφιλολογικὴν καὶ ιστοριοκρασιολογικὴν γενετικὴν μέθοδον. Ὡς ἔχει τονισθῆ ὑπὸ τοῦ γράφοντος, ἡ πρὸς ἀποφυγὴν τυχόν ὑπερβολῶν τῆς χρήσεως τῆς συμβολικῆς μεθόδου αὐτοσυγκράτησις πείθει ὅτι εἶναι δυνατὴ «ἡ λελογισμένη χρῆσις ταύτης συμφώνως πρὸς τὸ γνήσιον ὀρθόδοξον πνεῦμα καὶ τὴν μακροαίωνα ὀρθόδοξον λειτουργικὴν παράδοσιν καὶ ὅταν δὲν παραγνωρίζεται τὸ ἔναντι αὐτῆς πρωτεῖον τῆς ιστορικοφιλολογικῆς καὶ ιστοριοκρασιολογικῆς μεθόδου. Αἱ λειτουργικαὶ πράξεις καὶ οἱ λειτουργικοὶ τύποι ὡς φυσικὴ ἐξωτερικὴ ἔκφρασις ὠρισμένων πνευματικῶν βιωμάτων ἔχουν ἀναμφιβόλως συμβολικὸν τινα χαρακτήρα, τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐπισημαίνῃ ἡ Ὁρθόδοξος Λειτουργικὴ. Ἡ ἀλληγορικὴ καὶ συμβολικὴ ἐρμηνεία εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὑποβοηθεῖ τὴν σύλληψιν τοῦ βαθυτέρου πνευματικοῦ νοήματος πολλῶν λειτουργικῶν ἐκδηλώσεων καὶ τὴν καλυτέραν ἐρμηνείαν αὐτῶν. Ἰδίως τινὲς ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους τομῶν τῆς Λειτουργικῆς, οἳ εἶναι ἡ Θεολογία τῆς Χριστιανικῆς Λατρείας καὶ ἡ Φιλοσοφία καὶ Ψυχολογία αὐτῆς, πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν συμβολικὴν καὶ ἀλληγορικὴν μέθοδον» (Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 61). Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην κινεῖται ἐπιτυχῶς ἡ συνεχιζομένη ἀξιέπαινος προσπάθεια τοῦ διακεκριμένου αἰδεσμολογιστάτου πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γεωργίου Ἐμμ. Μεντιδάκη, ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὸν ἱερὸν Κλήρον τῆς Κρήτης καὶ τοῦ καθ' ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ διὰ τοῦ ὅτι οὗτος ἀναδεικνύεται εἰς ἄριστον σκαπανέα τῶν Λειτουργικῶν Σπουδῶν καὶ τῆς Θεωρίας τῆς Λειτουργικῆς Μορφώσεως καὶ Ἀγωγῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἄνδρᾶ Θεοδώρου «ΣΤΑΥΡΟΝ ΧΑΡΑΞΑΣ ΜΩΣΗΣ». Ἐρμηνεία στίς Καταβασίεις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ἀθήνα 1995, σχῆμα 14Χ21 ἑκατ., σσ. 208.

Οἱ Καταβασίεις εἶναι ὕμνοι ποῦ συγκινοῦν τὴν προσευχόμενη ψυχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ μελέτη τοῦ ἐγκύριου συγγραφέως ἐρμηνεύει τίς Καταβασίεις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους καὶ μετὰ τὸν τρόπον ἀπόλυτα κατανοητῶν ἐμβαθύνει στὰ ὑπέροχα μηνύματά τους. Παρατίθεται τὸ πρωτότυπο κείμενο κάθε ὕμνου μετὰ τὴν ἀπόδοσίν του στὴ νεοελληνικὴ καὶ ἀκολουθεῖ σύντομος σχολιασμός.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 93/1997

«Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 92/1997 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Τὸ ἄρθρο 3 τῆς «Σύμβασης παραχώρησης στοῦ Δημόσιου τῆς δασικῆς καὶ ἀγροτολιβαδικῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 1811/1988.

4. Τὴν μὴ κύρωσιν ἀπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. τοῦ ὑποβληθέντος ὑπ' ἀριθμ. 92/1997 Κανονισμοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 1.8.1997 ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

5. Τὴν ἀπὸ 7.8.1997 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεραρχίας Συνόδου,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 93/1997 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ, «Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 92/1997 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου» ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 93/1997 «Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 92/1997 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου»

Ἄρθρον 1

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταργεῖται ὁ ὑπ' ἀριθμ. 92/1997 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ συστάσεως ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ παρὰ τῆ Συνοδικῆ Ἐπιτροπῆ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν» καὶ παύει ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2

Ἄμα τῆ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 92/1997 Κανονισμοῦ ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ὁ ὑπ' ἀριθμ. 49/1990 Κανονισμὸς «Περὶ συστάσεως Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 52/1990 Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 3

Ἡ σφραγὶς τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σύγκειται ἐκ δύο ὁμοκέντρων κύκλων. Εἰς τὸν ἐξωτερικὸν ἀναφέρεται κύκλῳ «ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» εἰς δὲ τὸν ἐσωτερικὸν «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ».

Ἄρθρον 4

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 5

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται νέα δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7ῃ Αὐγούστου 1997

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Διαυλείας Δαμασκηνὸς

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Μέρος Α', Τόμος 74, σσ. 490

Μέρος Β', Τόμος 75, σσ. 486

Κυκλοφόρησαν ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δύο ἀκόμη τόμοι τῆς σειρᾶς «Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων» (ΒΕΠΕΣ), μὲ ἔργα τοῦ Ἐπιφανίου Σαλαμίνος τῆς Κύπρου. Ὁ τόμος 74 περιέχει Εἰσαγωγὴ, Βιβλιογραφία καὶ τὰ ἔργα Ἀγκυρωτὸς καὶ Πανάριον (αἱρέσεις 1-33). Ὁ τόμος 75 περιέχει τὴν συνέχεια τοῦ ἔργου Πανάριον (αἱρέσεις 34-64). Τὴν γενικὴ ἐπιστάση τῆς ἐκδόσεως ἔχει ὁ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἡλίας Μουτσούλας. Τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Α' Μέρους οἱ Γεωργία Κουνάβη, Θεολόγος καὶ Δημήτριος Πασσάκος Δρ. Θεολογίας. Τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Β' Μέρους οἱ Θεολόγοι Γεωργία Κουνάβη καὶ Δημήτριος Καλλιντέρης. Σύντομα θὰ ὁλοκληρωθεῖ ἡ δημοσίευση τῶν ἀπάντων τοῦ Ἐπιφανίου μὲ τὴν ἐκδοσὴ τῶν τόμων 76 καὶ 77 ποὺ ἀκολουθοῦν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περί συστάσεως και λειτουργίας 'Εκκλησιαστικού 'Ιδρύματος υπό την έπωνυμίαν: «'Ενοριακόν Πνευματικόν Κέντρον του 'Ιερού Καθεδρικού Ναού τών 'Αθηνών "'Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ"' τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών»

'Εχοντες υπ' όψει:

1. Τάς 'ιεράς ήμών υποχρεώσεις πρός τό χριστευώνυμον πλήρωμα τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών, ώς αΐται ύπαγορεύονται υπό τών Εύαγγελικών έπιταγών και τών 'Ιερών Κανόνων.

2. Τάς διατάξεις τών άρθρων 1 παράγρ. 4, 29 παράγρ. 2, και 67 του Ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος» έν συνδυασμῶ πρός τό άρθρον 20 παρ. 2 του ύπ' άριθμ. 1/1969 Κανονισμού τής 'Ιεράς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 185/τ. Α'/1970).

3. Την ύπ' άριθμ. 210/27.3.1997 Πράξιν του 'Εκκλησ. Συμβουλίου του Καθεδρικού Ναού 'Αθηνών.

4. Την ύπ' άριθμ. 835/10.6.1997 πρότασιν ήμών πρός την 'Ιεράν Σύνοδον.

5. Την από 16.7.1997 'Εγκριτικήν 'Απόφασιν τής Δ.Ι.Σ.

'Αποφασίζομεν

Συνιστώμεν έν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ 'Αθηνών 'Εκκλησιαστικόν 'Ιδρυμα, τελούν υπό την έποπτείαν τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών και φέρον την έπωνυμίαν: ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΘΗΝΩΝ «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ» τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών, με σκοπόν την εξυπηρέτησιν του πνευματικού, κατηχητικού, ιεραποστολικού, φιλανθρωπικού, κοινωνικού και πολιτιστικού έργου τής 'Ενορίας του Καθεδρικού Ναού 'Αθηνών, έντός τών πλαισίων τής 'Ορθοδόξου 'Ανατολικής 'Εκκλησίας και τής 'Ελληνοχριστιανικής Παραδόσεως.

Τά άφορώντα εις την λειτουργίαν του 'Ιδρύματος τούτου ρυθμίζονται δια του κατωτέρω Κανονισμού.

'Η παρούσα να δημοσιευθή εις την 'Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως και τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

'Εν 'Αθήναις τῇ 22α 'Ιουλίου 1997

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† 'Ο 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περί συστάσεως και λειτουργίας 'Εκκλησιαστικού 'Ιδρύματος υπό την έπωνυμίαν: «'Ενοριακόν Πνευματικόν

Κέντρον του 'Ιερού Καθεδρικού Ναού τών 'Αθηνών "'Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ"' τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών»

Άρθρον 1

Σύστασις, 'Εδρα, Σφραγίς

'Ιδρύεται εις τόν 'Ιερόν ΚαθεδρικόΝ Ναόν τών 'Αθηνών Πνευματικόν Κέντρον υπό την έπωνυμίαν «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ».

'Η έδρα του είναι ό όμώνυμος 'Ιερός Ναός και μάλιστα τό επί τής όδοϋ 'Αδριανού 92 κτίριον του 'Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου.

Τό Πνευματικόν Κέντρον έχει ιδικήν του σφραγίδα, ήτις φέρει κυκλικῶς τάς λέξεις «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΘΗΝΩΝ» εις δεύτερον κύκλον τόν τίτλον τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών και έν τῷ κέντρῳ Σταυρόν.

Άρθρον 2

Σκοποί του 'Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου

Σκοποί του 'Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου είναι:

1. 'Η κατανόησις από τούς ένορίτας και μάλιστα τούς νέους, τής άποστολής του ανθρώπου εις την κοινωνίαν και ή γνώσις και βίωσις τής 'Ορθοδόξου πολιτιστικής παραδόσεως.

2. 'Η ύποβοήθησις τής οικογενείας με κάθε πρόσφορον μέσον εις την άγωγήν τών παιδιών.

3. 'Η παρότρυνσις μελέτης πνευματικών - μορφωτικών βιβλίων.

4. 'Η ψυχαγωγία τών νέων και όλων έν γένει τών ένοριτών.

5. 'Η προσφορά άγάπης και στοργής μέσα από έκκλησιαστικάς έκδηλώσεις.

Άρθρον 3

Μέσα για την έπίτευξιν τών σκοπών

Οί παραπάνω σκοποί θα έπιτευχθούν:

1. Με την διοργάνωσιν όμιλιών - διαλέξεων.

2. Με την διοργάνωσιν έορταστικών έκδηλώσεων.

3. Με την λειτουργίαν κατηχητικού σχολείου - έντευκτηρίου.

4. Με την λειτουργίαν Βιβλιοθήκης.

5. Με την διδασκαλίαν έθνικών - παραδοσιακών χορών.

6. Με την διοργάνωσιν τμημάτων καλλιτεχνικών και έπιστημονικών δραστηριοτήτων.

7. Με φροντιστηριακά μαθήματα - Ἐνισχυτικήν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἄρθρον 4

Κεντρική Ὁργάνωσις - Διοίκησις

Τὸ Ἐνοριακὸν Πνευματικὸν Κέντρον ὑπόκειται στὴν πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς Συμβούλιον, ποῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ: α) ἓναν ἑφημέριον ὡς Πρόεδρον, β) ἓν μέλος τοῦ ἐκάστοτε Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ γ) καὶ πέντε λαϊκοὺς ἄνδρες ἢ γυναῖκες ποῦ προτείνονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ διορίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος ἐκλέγει μὲ ψηφοφορίαν τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν καὶ ἀναφέρει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκπροσωπεῖ αὐτὸ ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ὅταν κωλύεται ὁ Πρόεδρος τὸν ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Ὅταν παρίσταται ἀνάγκη ὄρκου, ὁ Πρόεδρος μπορεῖ νὰ ἐξουσιοδοτεῖ ἓν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ ἀρχεῖον, βιβλίον πράξεων, πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας καὶ ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν.

Ὁ Ταμίας τηρεῖ βιβλίον ταμείου, φάκελλον ἀποδείξεων καὶ ἐνταλμάτων.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν ὀρίζεται τριετῆς μὲ δικαίωμα ἐπαναδιορισμοῦ.

Οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἀμισθί.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται κάθε ὑποθέσεως ποῦ ἀφορᾷ εἰς τὴν συμπληρωματικὴν ἀνέγερσιν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων, τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του.

2. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν, ὁ ὁποῖος ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

3. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

4. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν γίνεται λόγος εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν.

Ἄρθρον 6

Προϋμενα Βιβλία

Τὸ Πνευματικὸν Κέντρον διατηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία:

α) Βιβλίον κτηματολογίου, β) Πρωτοκόλλου, γ) Πρά-

ξεων, δ) Ταμείου καὶ ε) Διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι:

1. Χρηματικὰ ποσὰ προερχόμενα ἀπὸ περιφορὰν δίσκου εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν.

2. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ κάθε ἄλλου Ὄργανισμοῦ.

3. Δωρεῆς καὶ κληρονομίαι ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ἔσοδα καὶ εἰσπράξεις ἀπὸ λαχειοφόρους ἀγορὰς ἢ ἄλλας προσφόρους ἐκδηλώσεις.

5. Κάθε ἄλλο ἔσοδον ποῦ δὲν προβλέπεται παραπάνω.

Ἄρθρον 8

Διάθεσις πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος θὰ διατίθενται:

1. Διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

2. Διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων καὶ διοργανῶσιν ἐορτῶν καὶ λοιπῶν ἐκδηλώσεων.

3. Διὰ τὴν ἐπίτευξιν κάθε ἄλλου κοινωφελοῦς, πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἔργου ποῦ εἶναι σύμφωνον μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 9

Μεγάλοι Εὐεργέτες - Εὐεργέτες - Δωρητῆς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ἀνακηρύξῃ Μεγάλου Εὐεργέτας, Εὐεργέτας καὶ Δωρητῆς, εἴτε ἐν ζωῇ, εἴτε μετὰ θάνατον.

Ἄρθρον 10

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθεῖ μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 11

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως, ἅπανα ἢ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ἰδρύματος περιέρχεται εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 12

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 13

Ἐκ τῆς δημοσίευσέως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Έχοντες ύπ' όψει:

1. Τάς διατάξεις τών άρθρων 1, παράγρ. 4 και 29 του Νόμου 590/1997 (Φ.Ε.Κ. 146/1977 τεύχος Α') «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

2. Τάς διατάξεις του άρθρου 20 του ύπ' άριθμ. 1/1969 Κανονισμού τής Ιεράς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 185/τ.Α/11.9.1970) έν συνδυασμῶ πρός τό άρθρον 67 του Ν. 590/1977.

3. Τήν μεγάλην καλλιτεχνικήν και έθνικήν άξίαν τής πατρώας ήμών Βυζαντινής Έκκλησιαστικής Μουσικής.

4. Τήν ύπ' 836/10.6.1997 πρότασιν ήμών πρός τήν Ιεράν Σύνοδον.

5. Τήν άπό 16.7.1997 έγκριτικήν Απόφασιν τής Δ.Ι.Σ.

Άποφασίζομεν

1. Τήν ίδρυσιν και λειτουργίαν Σχολής Έκκλησιαστικής Βυζαντινής Μουσικής εις τόν ΚαθεδρικόΝ Ναόν τών Άθηνών, με σκοπόν τήν ανάπτυξιν του ένδιαφέροντος δια τήν παραδοσιακήν Βυζαντινήν Έκκλησιαστικήν Μουσικήν, τήν διδασκαλίαν αυτής, τήν προσέλκυσιν νέων και τήν εκπαίδευσιν αυτών εις τό διακόνημα του χορωδου του Καθεδρικού Ναου, καθώς και τήν παροχήν πάσης φύσεως βοήθειας εις τούς Ιεροψάλτας οί όποιοί υπηρετούν ήδη εις τόν ειρημένον Ναόν.

2. Τά τής διοικήσεως και λειτουργίας τής έν λόγω σχολής ή όποία θα τελή υπό τήν έποπτείαν τής καθ' ήμάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής Άθηνών καθορίζονται υπό ιδιαίτερο Κανονισμό.

Η παρούσα νά δημοσιευθή εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Έν Άθήναις τή 22η Ιουλίου 1997

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ό Άθηνών και πάσης Ελλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ «ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ»

Άρθρον 1

Έδρα τής Σχολής

Έδρα τής Σχολής τής Έκκλησιαστικής Βυζαντινής Μουσικής όρίζεται τό επί τής όδου Άδριανου 92 κτίριον του Καθεδρικού Ναου τών Άθηνών.

Άρθρον 2

Τίτλος τής Σχολής

Ό τίτλος τής Σχολής είναι «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ – Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ».

Η Σχολή χρησιμοποιεί κυκλικήν σφραγίδα με διάμετρον και τύπον όμοιον πρός τās σφραγίδας εις τās όποίας αναφέρεται τό σχετικόν διάταγμα «Περί έμβλημάτων του Κράτους και τύπου τών σφραγίδων».

Εις τήν έξωτερικήν τής πλευράν ή σφραγίς φέρει τήν ένδειξιν «ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ» και έσωτερικώς τήν φράσιν «ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ». Εις τό μέσον αυτής φέρει τήν εικόνα του Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου.

Άρθρον 3

Σκοποί και στόχοι

1. Η διδασκαλία, καλλιέργεια και διάδοσις τής έλληνορθόδοξου πατροπαράδοτου Έκκλησιαστικής Βυζαντινής Μουσικής τόσον εις θεωρητικόν, όσον και εις πρακτικόν επίπεδον.

2. Η ανάδειξις νέων Ιεροψαλτών δια τήν στελέχωσιν τών Ιερών αναλογίων του Καθεδρικού Ναου και εμπέδωσιν εις αυτούς συνειδήσεως, ότι ώς βοηθοί κατά τήν τέλεσιν τών Ιερών Μυστηρίων και Άκολουθιών έπιτελούν εκκλησιαστικήν διακονίαν.

3. Η συμπλήρωσις τής μορφώσεως και παιδείας, περι τήν εκκλησιαστικήν βυζαντινήν μουσικήν, καθώς και ή παροχή πάσης φύσεως βοήθειας, εις τούς ήδη υπηρετούντας εις τόν ΚαθεδρικόΝ Ναόν Ιεροψάλτας.

4. Η υπεύθυνος διδασκαλία τής Βυζαντινής Μουσικής, κυρίως άπό τούς πεπειραμένους Πρωτοψάλτην και Λαμπαδάριον του Καθεδρικού Ναου τών Άθηνών, αλλά και έτέρους μουσικοδιδασκάλους.

5. Η δημιουργία χορών (συμπεριλαμβανομένης και τής συγκροτήσεως παιδικής χορωδίας) δια τήν πρωτότυπον εκτέλεσιν εκκλησιαστικών ύμνων και μουσικών κειμένων, καθώς και ή όργάνωσις και πραγματοποίησις κατά καιρούς πνευματικών - καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

6. Η θεωρητική έρευνα και ή δημοσίευσιν τών έπιτευγμάτων, αναφορικά με τήν προέλευσιν και εξέλιξιν κατά καιρούς τής πατρώας εκκλησιαστικής μουσικής. Αυτό μπορεί νά επιτευχθή σε συνεργασία με άλλους φορείς (Υπουργεία Πολιτισμού και Παιδείας), με επισκέψεις εις Ιεράς Μονάς του Άγίου Όρους, καθώς και με επισκέψεις εις Ιεράς Μονάς τής Έλληνικής Έπικρατείας γενικότερον, και άλλας εκδηλώσεις.

7. Η προβολή και ή έξαρσις του μεγαλείου του παραδοσιακού μουσικού εκκλησιαστικού θησαυρου ώς ιεράς παραδόσεως τής όρθοδοξίας με εκδηλώσεις, δημοσίαις

έμφανίσεις και άλλα πρόσφορα μέσα εν τή ημεδαπή και τή άλλοδαπή. Αυτό δύναται να επιτευχθή με τήν ὀργανωσιν και πραγματοποίησιν σεμιναρίων, συμποσίων κ.λπ. με τήν φιλοξενίαν σπουδαστῶν ἄλλων Βυζαντινῶν Σχολῶν, με ἐπισκέψεις και ἐκδρομές τόσο εἰς τόν ἑλληνικόν χῶρον, ὅσο και εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Άρθρον 4

Πόροι

Οἱ πόροι με τοὺς ὁποίους συντηρεῖται ἡ Σχολή εἶναι:

1. Αἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τοῦ Καθηδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν, κρατικά και ἰδιωτικά τοιαῦτα.

2. Ἡ εἰσφορὰ ἡ ὁποία καταβάλλεται ἅπαξ τοῦ ἔτους, κατὰ τήν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν εἰς τήν Σχολήν, ἐκ δραχμῶν χιλίων (1000) και δύναται νὰ ἀναπροσαρμόζεται με ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ.

3. Δωρεὰ και κληροδοτήματα.

Άρθρον 5

Διοίκησις — Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Ἡ Σχολή διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἕναν Ἐφημέριον τοῦ Καθηδρικοῦ Ναοῦ ὡς Πρόεδρον, τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς και τρεῖς λαϊκοὺς φίλους τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, διοριζόμενους ἐπὶ τριετείᾳ ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Σχολῆς. Τὸ ἀξίωμα αὐτῶν πού μετέχουν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι τιμητικόν και ἀμισθόν. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν ταμίαν και τὸν γραμματέα αὐτοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τήν ὁποίαν μέλος τοῦ Δ.Σ. κωλύεται εἰς τήν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του ἢ δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰ καθήκοντά του ἀντικαθίσταται με ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πλήρως ἠτιολογημένην.

3. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τήν Σχολήν δημοσίᾳ ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Διενεργεῖ και ὑπογράφει τήν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῆς Σχολῆς, καθὼς και τὰ ἐνδεικτικά και τὰ πτυχία τῶν μαθητῶν.

4. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ ἐκάστου μηνός, κατὰ τήν λήξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους και ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

5. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τήν εὐρρυθμὸν λειτουργίαν της και ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, καθὼς και διὰ τήν παρακολούθησιν και ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν αὐτῆς. Δύναται νὰ εἶναι και ὁ ἴδιος μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπεύθυνος, ἀναφερόμενος σχετικῶς (γραπτῶς ἢ προφορικῶς) εἰς τὸ Δ.Σ.

Εἰσηγεῖται ἐπίσης εἰς τὸ Δ.Σ. ὅ,τι κρίνει ἀπαραίτητο διὰ τήν ὀμαλήν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, τήν ἀπονομὴν βραβείων και ἐπαίνων, τήν πραγματοποίησιν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκπαιδευτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ἐκδρο-

μῶν και τήν τέλεσιν εἰδικῶν Θ. Λειτουργιῶν ἢ Ἀκολουθιῶν διὰ τοὺς μαθητάς.

6. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν διορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὕστερα ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς και μετὰ ἀπὸ αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὸ Δ.Σ.

Φέρει τήν εὐθύνην διὰ τήν καλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δίπλωμα ἢ πτυχίον μουσικοδιδασκάλου Βυζαντινῆς Σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους και προὔπηρεσίαν εἰς τὸ ἀναλόγιον ὡς Πρωτοψάλται.

Εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς και εἰς τοὺς διδάσκοντας χορηγεῖται χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰ ἐξοδα κινήσεως αὐτῶν τὸ ὁποῖον καθορίζεται με ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ.

7. Ὁ Ταμίης τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα λογιστικά βιβλία τῆς Σχολῆς και τὰ ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἐσόδων και ἐξόδων.

Ἰσχυροῦται μετὰ τοῦ Προέδρου τὰς διπλοτύπους ἀποδείξεις εἰσπράξεως και πληρωμῆς, τὰς ὁποίας εἰς περιπτώσιν ἀπουσίας του μπορεῖ νὰ ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ και ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ὅλαι αἱ δαπάναι τῆς Σχολῆς ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ.

8. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ.:

Διενεργεῖ τήν ἀλληλογραφίαν τῆς Σχολῆς.

Τηρεῖ τὸ πρωτόκολλον και τὸ ἀρχεῖον αὐτῆς.

Τηρεῖ τὸ βιβλίον μητρώου και προόδου τῶν μαθητῶν.

Τηρεῖ τὸ βιβλίον πράξεων τοῦ Δ.Σ.

Καταρτίζει μετὰ τοῦ Ταμίου τὸν Προϋπολογισμὸν και τὸν Ἀπολογισμὸν.

Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. εἶναι δυνατὸν νὰ τηροῦνται και ἄλλα βιβλία τὰ ὁποῖα θὰ διευκολύνουν τήν ὀμαλοτέραν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

9. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λογίζεται εἰς ἀπαρτίαν ὅταν παρίστανται τρία τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἕνα εἶναι ὁ Πρόεδρος, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

10. Τήν πρόσληψιν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀπαραίτητου διὰ τήν εὐρρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ.

Άρθρον 6

Κύκλος σπουδῶν — Διδακτέα ὕλη

Τὸ σχολικὸν ἔτος ἀρχίζει τήν πρώτην Δευτέραν τοῦ Ὀκτωβρίου και τελειώνει τήν 25ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους· αἱ δὲ ἐξετάσεις ἀρχίζουν τὸν Μάϊον και δύναται νὰ παραταθοῦν και τὸν Ἰούνιον.

Τὸ σχολικὸν ἔτος διαίρεται εἰς δύο τετράμηνα. Ἀπὸ τήν 1ην Φεβρουαρίου μέχρι τήν 16ην Φεβρουαρίου διενεργοῦνται οἱ ἐξετάσεις τοῦ α' τετραμήνου. Ἀπὸ 20ην Μαΐου μέχρι 10ην Ἰουνίου διεξάγονται οἱ ἐξετάσεις τοῦ β' τετραμήνου. Οἱ μαθηταὶ ὑποβάλλονται εἰς κατατακτήριους, προαγωγικὰς και ἀπολυτηρίου ἐξετάσεις.

Ὁ κύκλος σπουδῶν εἶναι πενταετής. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἰς συνεργασίαν με τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καθορίζει τήν διδακτέαν ὕλην κατ' ἔτος σπουδῶν. Ἡ διδα-

κτέα ὕλη εἰς γενικὰς γραμμὰς καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

Πρῶτον ἔτος σπουδῶν: Θεωρία Βυζαντινῆς Μουσικῆς – Ἀσκήσεις – Σύντομον Ἀναστασιματάριον.

Δεύτερον ἔτος σπουδῶν: Θεωρία Βυζαντινῆς Μουσικῆς – Ἀργὸν Ἀναστασιματάριον – Τυπικόν.

Τρίτον ἔτος σπουδῶν: Ἀργαὶ δοξολογίαι – Πολυέλαιοι – Κεκραγάρια – Ἀνοιξαντάρια – Τυπικόν – Ἑρμηνεῖα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμνων.

Τέταρτον ἔτος σπουδῶν: Χερουβικά – Τρισάγια – Ἰδιόμελα Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ Μεγάλα Προκείμενα – Ἑρμηνεῖα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμνων – Τυπικόν – Παρακολούθησις εἰς ἀναλόγιον.

Πέμπτον ἔτος σπουδῶν: Τυπικόν – Παρακολούθησις εἰς ἀναλόγιον – Λειτουργικὴ – Τελετουργικὴ – Ὑμνολογία – Ἱστορία Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἡ ἀνωτέρω ὕλη δύναται νὰ ἀνακατανέμεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διδακτικῶν ἐτῶν ἢ καὶ νὰ ἐπεκτείνεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, πάντοτε ὅμως μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 7

Ἐγγραφαὶ

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν γίνονται ἀπὸ 1ης ἕως 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ δύναται νὰ παραταθοῦν μόνον ἐφόσον δὲν ἔχει συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν κάποιαις τάξεως. Οἱ παλαιότεροι μαθηταὶ οἱ ὁποῖοι δὲν προσέρχονται ἐγκαίρως διὰ τὴν ἐγγραφὴν των, δὲν ἔχουν κανένα δικαίωμα προτιμήσεως ἐναντι τῶν νέων μαθητῶν τῆς Σχολῆς.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν μαθητοῦ ἀπαιτοῦνται τὰ κατωτέρω:

1. Αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου μαθητοῦ ἢ τοῦ γονέως ἢ τοῦ κηδεμόνος του.

2. Ἡλικία ἄνω τῶν 10 ἐτῶν.

3. Πιστοποιητικὸν γεννήσεως Δήμου ἢ Κοινότητος.

4. Καταβολὴ τῆς ἐτήσιας εἰσφορᾶς ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἐγγραφῆς ἀνηλίκου ἢ συγκατάθεσις τῶν γονέων ἢ τοῦ ἀσκούντος τὴν γονικὴν μέριμναν ἢ τὴν κηδεμονίαν δίδεται μετὰ ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ Ν. 1599/86, ἢ ὁποῖα θεωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς.

Ἄρθρον 8

Σχολικαὶ διατάξεις

1. Εἰς ἕκαστον μαθητὴν χορηγεῖται ὑπὸ τῆς Σχολῆς βιβλίον σπουδῶν, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ μέχρι τέλος τῶν σπουδῶν του. Αὐτὸ χρησιμοποιεῖται ὡς ταυτότητα τοῦ μαθητοῦ, ὅπου καταχωροῦνται κάθε διδακτικὸν ἔτος οἱ βαθμοὶ τῶν σπουδῶν του καὶ κάθε ἄλλη ἐνδείξις, χρήσιμος κατὰ τὴν γνώμην τῆς Σχολῆς. Ὁ τύπος τοῦ βιβλιαρίου καθορίζεται ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς.

2. Κάθε μαθητῆς ὀφείλει νὰ παρακολουθῇ ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς. Μαθητῆς ὁ ὁποῖος ἀπουσιάζει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀ' τετραμήνου περισσότερο ἀπὸ

20 ὥρας, ἀποκλείεται ἀπὸ τὸν διαγωνισμόν τοῦ τετραμήνου αὐτοῦ. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀπουσίαι θεωροῦνται δικαιολογημέναι, τότε παραπέμπεται εἰς ὀλιγὴν ἐξέτασιν τὸν Σεπτέμβριον.

Ἄρθρον 9

Ἐσωτερικαὶ διατάξεις

1. Οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τὴν κατάταξιν τους εἰς τὴν Σχολὴν ὑπόκεινται εἰς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑποχρεούμενοι νὰ συμπεριφέρωνται μετὰ σεβασμὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Σχολῆς, ὡς ἀρμόζει εἰς σπουδαστὴν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος.

2. Πρέπει νὰ παρευρίσκωνται ἐγκαίρως εἰς τὰς παραδόσεις καὶ νὰ παρακολουθοῦν μετὰ προσοχῆς τὰ διδασκόμενα μαθήματα. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὰς τάξεις πρὶν τὴν λήξιν τοῦ μαθήματος, ἐκτὸς καὶ ἂν ὑπάρχει σοβαρὸς λόγος καὶ μετὰ τὴν ἄδειαν τοῦ διδάσκοντος καθηγητοῦ.

3. Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς προμηθεύονται ἐγκαίρως καὶ μετὰ ἐξοδὰ τους, τὰ μετὰ ὑπόδειξιν τῆς Σχολῆς ἀπαιτούμενα γιὰ τὴν διδασκαλίαν βιβλία καὶ λαμβάνουν γνώσιν τῶν ἐκάστοτε εἰδοποιήσεων ποὺ γίνεται μετὰ ἀναγγελίαν εἰς τὸν πίνακα ἀνακοινώσεων τῆς Σχολῆς.

4. Ἐκαστος μαθητῆς ὀφείλει νὰ παρέχῃ τὴν σύμπραξιν αὐτοῦ εἰς τὰς Συναυλίας τῆς Σχολῆς ἢ εἰς τὰς ἐορταστικὰς καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις, καλούμενος διὰ τοῦτο ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς.

5. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μαθητὰς ἢ σύστασις μουσικοῦ συλλόγου ἢ ἢ συμμετοχὴ εἰς ἄλλους συλλόγους καὶ κάθε σύμπραξις εἰς συναυλίαν, ἢ ἐπιδείξεις ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 10

Ἐξετάσεις

1. Αἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς διακρίνονται εἰς κατατακτικὰς, προαγωγικὰς καὶ ἀπολυτήριους.

2. Εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν ἢ ὁποῖα θὰ ὀρίζεται ἀπὸ τὴν Σχολὴν, δύναται νὰ προσέρχεται ἐκεῖνος ποὺ ἐπιθυμεῖ κατατακτικὴν ἐξέτασιν, προκειμένου μετὰ ἀπ' αὐτὴν νὰ ἀποφασισθῇ ἂν θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ εἰς ποῖαν τάξιν ἀναλόγως τῶν γνώσεων ποὺ ἔχει.

3. Αἱ προαγωγικαὶ ἐξετάσεις, προσδιορίζονται μετὰ εἰδικὸν πρόγραμμα ποὺ τοιχοκολλᾶται ἐγκαίρως εἰς τὴν Σχολὴν, ὅπου ἀναφέρονται ἢ ἑναρξίς καὶ ἢ λήξις αὐτῶν καὶ ἢ ἡμέρα καὶ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετάζεται κάθε μάθημα. Μαθηταὶ ποὺ δικαιολογημένως δὲν δύναται νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις, ὀφείλουν νὰ τὸ γνωστοποιοῦν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς πρὸ τῶν ἐξετάσεων. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω δύναται νὰ δοθῇ ἢ δυνατότης νὰ ἐξετασθοῦν εἰς χρόνον ποὺ θὰ καθορίζεται μετὰ ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς.

4. Αἱ ἀπολυτήριαι ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τοῦ Ἱεροψάλτου διενεργοῦνται κατὰ τοὺς μῆνας Ἰουνίου, Σεπτεμβρίου καὶ Φεβρουαρίου.

5. Η βαθμολογία τών άπολυτηρίων εξέτάσεων αναγράφεται εις τὸ πτυχίον καὶ περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς χαρακτηρισμοὺς:

Άριστα 18 1/2 - 20
Λίαν Καλῶς 15 1/2 - 18 1/2
Καλῶς 12 1/2 - 15 1/2
Σχεδὸν Καλῶς 10 - 12 1/2
Μετρίως 6 - 9
Μετριώτατα 3 - 6

Εἰς τοὺς τυχόντας βαθμοῦ «Σχεδὸν Καλῶς» δίνεται ἅπλῶν ἀποφοιτήριον.

Οἱ τυχόντες βαθμοῦ «Μετρίως», καὶ «Μετριώτατα» ἐπαναλαμβάνουν τὸν κύκλον σπουδῶν.

6. Εἰς τοὺς μαθητὰς οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴν Σχολὴν καὶ ἔχουν ὑποστῆ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις χορηγεῖται πιστοποιητικὸν φοιτήσεως.

7. Τὸ πτυχίον Ἱεροψάλτου τῆς Σχολῆς παρέχει τὰ προσόντα διὰ τὸν διορισμὸν του εἰς τὴν θέσιν Ἱεροψάλτου. Ὅσοι ἀποφοιτήσουν μὲ ἄριστα, ὀφείλουν καλοῦμενοι ἀπὸ τὴν Σχολὴν νὰ διδάξουν εἰς αὐτήν. (Δύνανται νὰ καθιερωθοῦν βραβεῖα, ὑποτροφίαι κ.λπ.).

8. Ὅλοι οἱ μαθητὲς ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ὀριζομένας ἀπὸ τὴν Σχολὴν ἐξετάσεις. Μαθηταὶ οἱ ὅποιοι δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὰς ἀδικαιολογήτως, ἀπορρίπτονται.

Άρθρον 11

Πειθαρχικαὶ τιμωρίαι

Εἰς τοὺς μαθητὰς δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν αἱ κατωτέρω ποιναί:

1. Ἐπίπληξις κατ' ἴδιαν ἢ ἐνώπιον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

2. Ἀποβολὴ ἀπὸ 4-15 ἡμέρας.

3. Ἀποβολὴ ὀριστική, καὶ

4. Μείωσις διαγωγῆς.

Χαρακτηρισμὸς διαγωγῆς: Κοσμιωτάτη - Κοσμία.

Άρθρον 12

Όργανα, βιβλία καὶ ἐπιπλά Σχολῆς

1. Διὰ κάθε καταστροφὴν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων

τῆς Σχολῆς εὐθύνεται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν προξένησεν ἢ ὁ κηδεμόνας του, ὁ ὁποῖος ὑποχρεώνεται εἰς ἀντικατάστασιν ἢ διόρθωσιν τῆς βλάβης ἢ καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου ποῦ θὰ καθορισθῆ μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ., ἀφοῦ προηγηθῆ ὁ καθορισμὸς τῆς ζημίας.

2. Δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς χρῆσιν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς. Αὐτὸ εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ μόνον ἐφόσον πρόκειται νὰ διευκολυνθοῦν εἰς τὴν μελέτην των. Δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἄδεια τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Άρθρον 13

Διὰ κάθε θέμα ποῦ δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν κυρίαρχον κρίσιν του.

Άρθρον 14

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τῆς Σχολῆς, ὀλόκληρος ἢ περιουσία της, κινητὴ καὶ ἀκίνητος, ὡς καὶ τὸ ἀρχεῖον της παραδίδονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Άρθρον 15

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 16

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθμ. 2

Περὶ ἰδρύσεως Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ο ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ὡς Ἱεράρχης τῆς Ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, καὶ 29 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/τ. Α/1977) «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐν συνδυασμῶ

πρὸς τὸ ἄρθρο 20 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 185/τ. Α/1970).

2. Τὴν ἐπαπειλουμένην ἔλλειψιν ὑπευθύνων καὶ μουσικογνωστῶν διακόνων τοῦ ἀναλογίου (ἱεροψαλτῶν).

3. Τὴν μεγάλην καλλιτεχνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀξίαν τῆς πατρῶας ἡμῶν Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 217/30.5.1997 πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

5. Τὴν ἀπὸ 12.6.1997 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

1) Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Σχολῆς Βυζαντινῆς

Μουσικής εις την Ίερὰν Μητρόπολιν Καστορίας, με σκοπόν την ἀνάπτυξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν παραδοσιακὴν Βυζαντινὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν μετὰ τὴν προσέλκυσιν νέων καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν εις τὸ διακόνημα τοῦ ἱεροψάλτου, καθὼς καὶ τὴν παροχὴν πάσης φύσεως βοήθειας εις τοὺς ἱεροψάλτας, οἱ ὅποιοι ὑπηρετοῦν ἤδη εις τοὺς ἐνοριακοὺς Ναοὺς.

2) Τὰ τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς, ἢ ὅποια θὰ τελῆ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καθορίζονται ὑπὸ ἰδιαίτερου κανονισμοῦ.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῆ εις τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Καστορίᾳ τῆ 30ῆ Ἰουνίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ**

Ἄρθρον 1
Ἔδρα τῆς Σχολῆς

Ἔδρα τῆς Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὀρίζεται ἡ πόλις τῆς Καστορίας.

Ἄρθρον 2
Τίτλος τῆς Σχολῆς

Ὁ τίτλος τῆς Σχολῆς εἶναι: «ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ - Ο ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ».

Ἡ Σχολὴ χρησιμοποιεῖ κυκλικὴν σφραγίδα μετὰ διάμετρον καὶ κύκλον ὅμοιον πρὸς τὰς σφραγίδας εις τὰς ὁποίας ἀναφέρεται τὸ σχετικὸν διάταγμα «Περὶ ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καὶ τύπου σφραγίδων».

Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πλευρᾶν ἢ σφραγίδα φέρει τὴν ἐνδειξιν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ» καὶ ἐσωτερικὰ τὴν φράσιν «ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ». Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, πολιούχου Καστορίας.

Ἄρθρον 3
Σκοποὶ καὶ Στόχοι

α) Ἡ διδασκαλία, καλλιέργεια καὶ ἡ διάδοσις τῆς Ἑλληνορθοδόξου πατροπαραδότου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τόσον εις θεωρητικόν, ὅσον καὶ εις πρακτικόν ἐπίπεδον.

β) Ἡ ἀνάδειξις νέων ἱεροψαλτῶν, ἀνεξαρτήτως φύλου, διὰ τὴν στελέχωσιν τῶν ἱερῶν ἀναλογίων καὶ ἐμπέδωσιν εις αὐτοὺς συνειδησεως, ὅτι ὡς βοηθοὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων καὶ Ἀκολουθιῶν ἐπιτελοῦν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν.

γ) Ἡ συμπλήρωσις τῆς μορφώσεως καὶ παιδείας περὶ

τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βυζαντινὴν μουσικὴν, καθὼς καὶ ἡ παροχὴ πάσης φύσεως βοήθειας εις τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας εις τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς ἱεροψάλτας.

Εἰδικότεροι Στόχοι

α) Ἡ ὑπεύθυνη διδασκαλία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἀπὸ πεπειραμένους δασκάλους, κατηρτισμένους πρακτικῶς καὶ θεωρητικῶς, οἱ ὅποιοι ἐτίμησαν καὶ ἀσκοῦν τὸ λειτούργημα τοῦ ἱεροψάλτου.

β) Ἡ δημιουργία χορωδιακῶν συγκροτημάτων (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συγκροτήσεως παιδικῆς χορωδίας), διὰ τὴν πρωτότυπον ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων καὶ μουσικῶν κειμένων, καθὼς καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ πραγματοποίησις κατὰ καιροὺς πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων.

γ) Ἡ θεωρητικὴ ἔρευνα καὶ ἡ δημοσιότης τῶν ἐπιτευγμάτων, ἀναφορικὰ μετὰ τὴν προέλευσιν καὶ ἐξέλιξιν κατὰ καιροὺς τῆς πατρῴας Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ σὲ συνεργασία μετὰ ἄλλους φορεῖς (π.χ. Ὑπουργεῖα Πολιτισμοῦ καὶ Παιδείας), μετὰ ἐπισκέψεις εις Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας γενικότερον, μετὰ τὴν πρόσκλησιν ἀνεγνωρισμένων καὶ κατηξιωμένων ἱεροψαλτῶν εις τὴν Καστοριάν, καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις.

δ) Ἡ προβολὴ καὶ ἐξαρσις τοῦ μεγαλείου τοῦ παραδοσιακοῦ μουσικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θησαυροῦ ὡς ἱερὰς παραδόσεως τῆς Ὀρθοδοξίας μετὰ ἐκδηλώσεις, δημοσίας ἐμφανίσεις καὶ ἄλλα πρόσφορα μέσα. Αὐτὸ δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ μετὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ πραγματοποίησιν σεμιναρίων, συμποσίων κ.λπ., μετὰ τὴν φιλοξενίαν σπουδαστῶν ἄλλων Βυζαντινῶν Σχολῶν, μετὰ ἐπισκέψεις καὶ ἐκδρομὰς τόσο εις τὸν ἑλληνικὸν χῶρον, ὅσο καὶ εις τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄρθρον 4
Πόροι

Οἱ πόροι μετὰ τοὺς ὁποίους συντηρεῖται ἡ Σχολὴ εἶναι:

α) Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, Φιλοπτώχων Ταμείων, κρατικὰ καὶ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα.

β) Ἡ εἰσφορὰ ἢ ὅποια καταβάλλεται ἅπαξ τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν (5.000 δρχ.) καὶ δύναται νὰ ἀναπροσαρμόζεται μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

γ) Δωρεὰ καὶ κληροδοτήματα, καθὼς καὶ εἰσφοραὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν.

Ἄρθρον 5

Διοίκησις - Ἀρμοδιότητες Διοικ. Συμβουλίου

1. Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καστορίας ὡς Πρόεδρον, ἢ ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν, ὡς Ἀντιπρόεδρον, τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς καὶ τρεῖς (3) κληρικοὺς ἢ λαϊκοὺς φίλους τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, διοριζομένους ἐπὶ τριετεί θητεία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καστορίας. Τὸ ἀξίωμα αὐτῶν ποὺ συμμετέχουν

στο Διοικητικό Συμβούλιο, είναι τιμητικόν και γι' αυτό είναι άμισθον. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν μέλος τοῦ Δ.Σ. κωλύεται εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του ἢ δὲν ἀναποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰ καθήκοντά του, ἀντικαθίσταται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πλήρως αἰτιολογημένην.

3. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Σχολὴν δημοσίᾳ ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Διενεργεῖ καὶ ὑπογράφει τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ πτυχία τῶν μαθητῶν.

4. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ ἐκάστου μηνός, κατὰ τὴν λήξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

5. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εὐρρυθμὸν λειτουργίαν της καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, καθὼς καὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν αὐτῆς. Δύναται νὰ εἶναι καὶ ὁ ἴδιος μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς διὰ τὸ ὅποιον εἶναι ὑπεύθυνος, ἀναφερόμενος σχετικῶς (γραπτῶς ἢ προφορικῶς) στοῦ Δ.Σ.

Εἰσηγεῖται ἐπίσης εἰς τὸ Δ.Σ. ὅ,τι κρίνει ἀπαραίτητο διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, τὴν ἀπονομὴν βραβείων καὶ ἐπαίνων, τὴν πραγματοποιήσιν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκπαιδευτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν, καὶ τὴν τέλεσιν ἐιδικῶν Θ. Λειτουργιῶν ἢ Ἀκολουθιῶν διὰ τοὺς μαθητὰς.

6. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν διορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὕστερα ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ μετὰ ἀπὸ αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὸ Δ.Σ.

Φέρει εὐθύνην διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ κυρίως διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητῶν.

Οἱ προσλαμβανόμενοι ὡς διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δίπλωμα ἢ πτυχίον Βυζαντινῆς Σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ κράτους ἢ πολύχρονον προὔπηρεσίαν εἰς τὸ ἀναλόγιον ὡς πρωτοψάλται.

Εἰς τοὺς διδάσκοντας χορηγεῖται χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰ ἐξόδα κινήσεως αὐτῶν, τὸ ὅποιο καθορίζεται κάθε φορὰ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ.

7. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα λογιστικὰ βιβλία τῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰς διπλοτύπους ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, τὰς ὁποῖας εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας του μπορεῖ νὰ ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

Ὅλαι αἱ δαπάναι τῆς Σχολῆς ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ.

8. Ὁ γραμματέας τοῦ Δ.Σ.:

- Διενεργεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Σχολῆς.
- Τηρεῖ τὸ Πρωτόκολλον καὶ τὸ ἀρχεῖον αὐτῆς.
- Τηρεῖ τὸ βιβλίον μητρώου καὶ προόδου τῶν μαθητῶν.

- Καταρτίζει μετὰ τοῦ Ταμίου τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν.

Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. εἶναι δυνατόν νὰ τηροῦνται καὶ ἄλλα βιβλία τὰ ὁποῖα θὰ διευκολύνουν τὴν ὁμαλοτέραν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

9. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον λογιζέται εἰς ἀπαρτίαν ὅταν παρίσταται τρία (3) τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἓνα εἶναι ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται μετ' πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

10. Τὴν πρόσληψιν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἀπαραίτητου διὰ τὴν εὐρρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ.

Ἄρθρον 6

Κύκλος Σπουδῶν - Διδακτέα Ὑλη

1. Τὸ σχολικὸν ἔτος ἀρχίζει τὴν πρώτη Δευτέρα τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ τελειώνει τὴν 31ην Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους, αἱ δὲ ἐξετάσεις ἀρχίζουν τὸν Μάιον καὶ δύναται νὰ παραταθοῦν καὶ τὸν Ἰούνιον.

2. Τὸ σχολικὸν ἔτος διαιρεῖται εἰς δύο τετράμηνα. Ἀπὸ τὴν 1η Φεβρουαρίου μέχρι 16 Φεβρουαρίου διενεργοῦνται αἱ ἐξετάσεις τοῦ α' τετραμήνου. Ἀπὸ 20 Μαΐου μέχρι 10 Ἰουνίου διενεργοῦνται αἱ ἐξετάσεις τοῦ β' τετραμήνου. Οἱ μαθηταὶ ὑποβάλλονται σὲ κατατακτήριες, προαγωγικὰς καὶ ἀπολυτήριες ἐξετάσεις.

3. Ὁ κύκλος σπουδῶν εἶναι πενταετής. Ὁ Δ/ντὴς τῆς Σχολῆς σὲ συνεργασίαν μετ' τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καθορίζει τὴν διδακτέα ὕλην κατὰ ἔτος σπουδῶν. Ἡ διδακτέα ὕλη σὲ γενικὰς γραμμὰς καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

- Πρῶτον ἔτος σπουδῶν: Θεωρία Βυζαντινῆς Μουσικῆς - Ἀσκήσεις - Σύντομον Ἀναστασιματάριον.

- Δεύτερον ἔτος σπουδῶν: Θεωρία Βυζαντινῆς Μουσικῆς - Ἀργὸν Ἀναστασιματάριον - Τυπικόν.

- Τρίτον ἔτος σπουδῶν: Ἀργὰς Δοξολογίαις - Πολυέλεοι - Κεκραγάρια - Ἀνοιξαντάρια - Τυπικόν - Ἑρμηνεῖα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμνων.

- Τέταρτον ἔτος σπουδῶν: Χερουβικά - Τρισάγια - ἰδιόμελα Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ Μ. Προκειμένα - Ἑρμηνεῖα Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμνων - Τυπικόν - Παρακολούθησις εἰς ἀναλόγια.

- Πέμπτον ἔτος σπουδῶν: Τυπικόν - Παρακολούθησις εἰς ἀναλόγια - Λειτουργικὴ Τελετουργικὴ - Ὑμνολογία - Ἱστορία Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ἡ ἀνωτέρω ὕλη δύναται νὰ ἀνακατανέμεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διδακτικῶν ἐτῶν ἢ καὶ νὰ ἐπεκτείνεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, πάντοτε ὁμως μετ' τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 7

Ἐγγραφεὶς

Οἱ ἐγγραφεὶς τῶν μαθητῶν γίνονται ἀπὸ 1-30 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ δύναται νὰ παραταθοῦν μόνον ἐφόσον δὲν ἔχει συμπληρωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν κάποιας τάξεως. Οἱ παλαιότεροι μαθηταὶ οἱ ὁποῖοι δὲν

προσέρχονται έγκαιρώς διά την έγγραφήν των, δέν έχουν κανένα δικαίωμα προτιμήσεώς των έναντι των νέων μαθητών τής Σχολής.

Διά την έγγραφήν μαθητού απαιτούνται τὰ κατωτέρω:

α. Αίτησις του ενδιαφερομένου ή του γονέως ή του κηδεμόνος αυτού.

β. Ήλικία άνω των 10 ετών.

γ. Πιστοποιητικόν Δήμου ή Κοινότητος.

δ. Καταβολή τής ετήσιας εισφοράς που καθορίζεται από τὸ Δ.Σ. ως δικαίωμα έγγραφής.

Είς περίπτωσιν έγγραφής άνηλικού, ή συγκατάθεσις των γονέων ή του άσκούντος την γονικήν μέριμναν ή την κηδεμονίαν δίδεται με υπεύθυνον δήλωσιν του Ν. 1599/86, ή όποία θεωρείται υπό τής Άστυνομίας διά τὸ γνήσιον τής υπογραφής.

Άρθρον 8

Σχολικαί Διατάξεις

α) Οί μαθηταί από την κατάταξίν τους είς την Σχολήν υπόκεινται είς όλας τὰς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, υποχρεούμενοι να συμπεριφέρονται με σεβασμό εντός και έκτός τής Σχολής ως άρμόζει είς σπουδαστήν εκκλησιαστικόν ίδρύματός.

β) Πρέπει να παρευρίσκονται έγκαιρώς είς τὰς παραδόσεις και να παρακολουθούν μετά προσοχής τὰ διδασκόμενα μαθήματα. Άπαγορεύεται να έξέρχονται από την τάξιν πριν από την λήξιν του μαθήματος, έκτός και αν υπάρχει σοβαρός λόγος και με την άδειαν του διδάσκοντος καθηγητή.

γ) Όλοι οί μαθηταί τής Σχολής προμηθεύονται έγκαιρώς και με έξοδά τους τὰ με υπόδειξιν τής Σχολής απαιτούμενα για διδασκαλία βιβλία και λαμβάνουν γνώσιν των έκάστοτε ειδοποιήσεων που γίνονται με τοιχοκόλλησιν είς την Σχολήν.

δ) Έκαστος μαθητής όφείλει να παρέχει την σύμπραξιν αυτού είς τὰς Συναυλίας τής Σχολής ή είς τὰς έορταστικάς ή άλλας έκδηλώσεις, καλούμενος διά τούτο από την Διεύθυνσιν τής Σχολής.

ε) Άπαγορεύεται είς τούς μαθητάς ή σύστασις μουσικού συλλόγου ή ή συμμετοχή σε άλλους συλλόγους και κάθε σύμπραξιν σε συναυλίες ή επιδείξεις άνευ τής άδείας τής Διευθύνσεως τής Σχολής.

Άρθρον 9

Έξετάσεις

α) Οί έξετάσεις τής Σχολής διακρίνονται σε κατατακτήριες, προαγωγικές και άπολυτήριες.

β) Είς ήμέραν και ώραν ή όποία θα όρίζεται από την Σχολήν δύναται να προσέρχεται εκείνος που επιθυμεί κατατακτήριον έξέτασιν, προκειμένου μετά από αυτήν να άποφασισθεί αν θα γίνει δεκτός είς την Σχολήν και είς ποίαν τάξιν, αναλόγως των γνώσεων που έχει.

γ) Οί προαγωγικές έξετάσεις προσδιορίζονται με ειδικό πρόγραμμα που τοιχοκολλείται έγκαιρώς είς την Σχολήν, όπου αναφέρονται ή έναρξεις και ή λήξεις αυτών και ή

ήμέρα και ώρα κατά την όποίαν έξετάζεται κάθε μάθημα. Μαθητές που δικαιολογημένα δέν μπορούν να συμμετάσχουν είς τὰς προαγωγικές έξετάσεις όφείλουν να τὸ γνωστοποιούν είς τὸν Διευθυντήν τής Σχολής πρό των έξετάσεων. Διά τούς άνωτέρω δύναται να δοθεί ή δυνατότητα να δώσουν συμπληρωματικές έξετάσεις σε χρόνο που θα καθορίζεται με άπόφασιν τής Σχολής.

δ) Οί άπολυτήριες έξετάσεις διά την άπόκτησιν του πτυχίου του Ίεροψάλτου διενεργούνται κατά τούς μήνας Ίούνιον, Σεπτέμβριον και Φεβρουάριον.

ε) Ή βαθμολογία των άπολυτηρίων έξετάσεων αναγράφεται είς τὸ πτυχίον και περιλαμβάνει τούς έξής χαρακτηρισμούς:

Άριστα 18 1/2 - 20.

Λίαν Καλώς 15 1/2 - 18 1/2.

Καλώς 12 1/2 - 15 1/2.

Σχεδόν Καλώς 10 - 12 1/2.

Μετρίως 6 - 9.

Μετριώτατα 3 - 6.

Είς τούς τυχόντας βαθμού «Σχεδόν Καλώς» δίνεται άπλὸν άποφοιτήριον.

στ) Είς τούς μαθητάς οί όποιοί επιθυμούν να άποχωρήσουν από την Σχολήν και έχουν υποστεί τὰς προαγωγικές έξετάσεις χορηγείται πιστοποιητικόν φοιτήσεως.

ζ) Τὸ πτυχίον του Ίεροψάλτου τής Σχολής παρέχει τὰ προσόντα διά τὸν διορισμόν του είς θέσιν Ίεροψάλτου. Όσοι άποφοιτήσουν με άριστα όφείλουν, καλούμενοι από την Σχολήν, να διδάξουν είς αυτήν. (Δύνανται να καθιερωθούν βραβεΐα, ύποτροφίες, κ.λπ.).

η) Όλοι οί μαθητές υποχρεούνται να λαμβάνουν μέρος είς τὰς όριζόμενας από την Σχολήν έξετάσεις. Μαθηταί οί όποιοί δέν λαμβάνουν μέρος είς αυτάς άδικαιολογήτως, άπορρίπτονται.

Άρθρον 10

Πειθαρχικαί τιμωρία

Είς τούς μαθητάς δύναται να επιβληθούν οί κατωτέρω ποινές:

α) Έπίπληξις κατ' ίδίαν ή ένώπιον του διδακτικού προσωπικού.

β) Άποβολή 4-15 ήμέρες.

γ) Άποβολή όριστική και

δ) Μείωσις διαγωγής.

Χαρακτηρισμός διαγωγής: Κοσμιωτάτη - Κοσμία.

Άρθρον 11

Όργανα, Βιβλία και Έπιπλα τής Σχολής

α) Διά κάθε καταστροφήν των περιουσιακών στοιχείων τής Σχολής εύθύνεται εκείνος ό όποίος την προξένησεν ή ό κηδεμόνας του, ό όποίος υποχρεώνεται είς άντικατάστασιν ή διόρθωσιν τής βλάβης ή καταβολήν του αντίτιμου που θα καθορισθεί με άπόφασιν του Δ.Σ., άφού προηγηθεί ό καθορισμός τής ζημίας.

β) Δύνανται να προβούν είς χρήσιν τής βιβλιοθήκης

τῆς Σχολῆς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς. Αὐτὸ εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ μόνον ἐφόσον πρόκειται νὰ διευκολυνθοῦν εἰς τὴν μελέτην των. Δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἄδεια τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

Άρθρον 12

Διὰ κάθε θέμα ποῦ δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμὸν ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν κυρίαρχον κρίσιν του.

Άρθρον 13

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τῆς Σχολῆς ὁλόκληρος ἡ περιουσία της, κινητῆ καὶ ἀκίνητος ἢ χρηματικῆ, ὡς καὶ τὸ ἀρχεῖον της παραδίδονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Καστορίας.

Άρθρον 14

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 15

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἐν Καστορίᾳ τῆ 30ῆ Ἰουνίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ

Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ «ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἐκδηλουμένης δι' ἔργων φιλανθρωπίας, εὐποΐας καὶ συμπαραστάσεως πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ἀξίους βοηθείας ἀδελφοὺς ἡμῶν.

2) Τὸ Ποιμαντορικὸν καθῆκον ἡμῶν τοῦ φροντίζειν καὶ μεριμνᾶν ἀνυστάκτως περὶ τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς θεοσώστου ἡμῶν Ἱεραρχίας.

3) Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 29 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/77 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

4) Τὸ ἀρθρον 20 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «περὶ Ὁργανισμοῦ διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῶν Σωμάτων καὶ Ὁργάνων» (ΦΕΚ 185/Α/11.9.70).

5) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 359/26.6.1997 Πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

6) Τὴν ἀπὸ 15.7.1997 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Συνιστῶμεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἀττικῆς Φιλανθρωπικὴν Ὁργάνωσιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

Παραρτήματα τοῦ Ἰδρύματος τούτου, ὑπαγόμενα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, ἰδρύνονται παρ' ἐκάστη ἐνορίᾳ.

Τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τούτου καθορίζονται δι' ἰδίου Καταστατικοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 24 Ἰουλίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Άρθρον 1

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἀττικῆς συνιστάται εἰδικὴ Φιλανθρωπικὴ Ὁργάνωσις ὑπὸ τὴν νομικὴν μορφήν Ἰδρύματος καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΙΚΗΣ». Τοῦτο διοικεῖται καὶ ἐκπροσωπεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ κεφ. Γ' εἰδικῶς ὀριζόμενα.

Άρθρον 2

Ὡς σκοπὸς τῆς Φιλανθρωπικῆς ταύτης Ὁργανώσεως τίθεται ἡ παροχὴ πάσης ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς βοηθείας εἰς τοὺς δεομένους τοιαύτης ἀπόρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἴτε διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας πληρώσεως γενικωτέρων φιλανθρωπικῶν ἀναγκῶν, εἴτε διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ἐπὶ μέρους Ταμείων τῆς Ἐνοριακῆς Δράσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ὁργάνωσις - Συγκρότησις καὶ Διοικήσις τῶν ἐπὶ μέρους Ταμείων τῆς Ἐνοριακῆς Δράσεως.

Άρθρον 3

Πρός εύχερεστέραν έκπλήρωσιν του σκοπου τής Φιλανθρωπικής Όργανώσεως συνιστάται παρ' έκάστη Ένορία τής Ίεράς Μητροπόλεως ειδικόν Ταμείον ονομαζόμενον «ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ».

Άρθρον 4

Έκαστον επί μέρους Ταμείον Ένοριακής Δράσεως στερεΐται Ίδιας νομικής προσωπικότητας, διοικείται υπό έπιταμελους Διοικητικής Έπιτροπής, συγκροτουμένης κατά διετίαν και άποτελουμένης έξ ένός Έφημερίου ως Προέδρου, ένός λαϊκού Έπιτρόπου και πέντε κυριών ή δεσποινίδων τής ένορίας.

Ό μόν Έφημέριος εκλέγεται υπό του Μητροπολίτου μεταξυ των παρ' έκάστω Ναω έφημερίων. Ό λαϊκός Έπιτροπος υπόδεικνύεται υπό των λαϊκών Έπιτρόπων και διορίζεται υπό του Μητροπολίτου. Αι κυρίαί και δεσποινίδες προτείνονται υπό του Έφημερίου-Προέδρου του Τ.Ε.Δ. και διορίζονται υπό του Μητροπολίτου, δύνανται δέ ν' άντικατασταθώσι υπ' αυτού και πρό τής λήξεως τής διετίας, είτε παραιτούμεναι οικειοθελώς, είτε τή ήτιολογημένη γνώμη του προεδρεύοντος έφημερίου, είτε συντρέχόντων ειδικών λόγων ως π.χ. συγγενείας, διαχειριστικών άνωμαλιών κ.λ.π.

Τά αυτά μέλη τής Διοικητικής Έπιτροπής δύνανται μετά την πάροδον τής διετίας νά έπαναδιορισθώσι.

Μέλος τής Έπιτροπής απέχον άδικαιολογήτως επί δύο μήνας των έργασιών αυτής, θεωρείται αυτοδικαίως παραιτηθέν.

Άρθρον 5

Η Έπιτροπή προς εύχερεστέραν εκτέλεσιν του έργου της καταρτίζει ειδικάς υποεπιτροπάς υπό ίδίαν ευθύνην.

Άρθρον 6

Η Έπιτροπή κατά την πρώτην αυτής άπό τής συγκροτήσεως της συνεδρίασιν εκλέγει εκ των μελών της ένα ως ταμία και ένα ως γραμματέα δι' έν έτος, έπιτροπομένης έπανεκλογής τούτων.

Γραμματεΐς προσλαμβάνεται άμισθι και έκτός Έπιτροπής, άλλα πάντως ένοριτης.

Άρθρον 7

Η Διοικητική Έπιτροπή έκάστου «Ταμείου Ένοριακής Δράσεως» συνέρχεται τακτικώς μόν άπαξ τούλάχιστον κατά τόν πρώτον δεκαήμερον έκάστου μηνός και έπιλαμβάνεται των ένδιαφερουσών αυτήν υποθέσεων, ίδια δέ καταρτίζει τούς πίνακας των κατά τόν προηγούμενον μήνα εισπραχθέντων και δαπανηθέντων. Έκτάκτως συγκαλείται τή προσκλήσει του Προέδρου ή αίτήσει δύο μελών αυτής.

Η Έπιτροπή εύρίσκει εν άπαρτία παρόντων τεσσάρων τουλάχιστον μελών και άποφασίζει διά σχετικής πλειοψηφίας των παρόντων. Έν ίσοψηφία νικᾷ ή ψήφος του Προέδρου. Έάν μετά γενομένην πρόσκλησιν δέν εύρεθῆ εν άπαρτία, συνέρχεται μετά δύο ήμέρας άπό τής ματαιωθείσης συνεδρίας και άποφασίζει έγκύρως παρόντων όσωνδήποτε μελών αυτής, άλλ' άπαραίτητως παρισταμένου του Προέδρου, ούχι όμως κάτω των δύο και επί

θέματος ούχι έτέρου του έν τή ματαιωθείση συνεδρίασει όρισθέντος.

Άρθρον 8

Συμφώνως τω άρθρω 29 του παρόντος, αι Έπιτροπαι των επί μέρους Ταμείων Ένοριακής Δράσεως συγκροτούσιν έτησίως τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν υπό την προεδρίαν του Μητροπολίτου ή αντιπροσώπου αυτού, προς εξέτασιν του καθόλου φιλανθρωπικού έργου και τής διοργανώσεως αυτού. Τοιαύται συνλεύσεις δύνανται νά συγκροτώνται και όσάκις παρίσταται άνάγκη.

Πόροι των Ταμείων Ένοριακής Δράσεως και διάθεσις αυτών.

Άρθρον 9

Πόροι έκάστου Ταμείου Ένοριακής Δράσεως είναι:

- 1) Εδικόν έπίδομα του οικείου Ναου ίσον προς 1% επί των πραγματοποιουμένων άκαθαρίστων εισπράξεων του.
- 2) Αί κατά τας έν τω Ναω συνάξεις των πιστών εισπράξεις του υπέρ των ένδεών δίσκου περιφερομένου κατά τας λειτουργίας των Κυριακών και Έορτών υπό των κυριών τής Έπιτροπής εκ περιτροπής.
- 3) Αί προαιρετικά ή κατ' ένέργειαν τής Έπιτροπής τακτικά ή έκτακτοι εισφοραι των πιστών.
- 4) Αί προαιρετικά εισφοραι ή δωρεαι ή κληροδοτήματα οίωνδήποτε φιλανθρώπων.
- 5) Αί εκ διαφόρων άλλων μέτρων τής Έπιτροπής προερχόμεναι εισπράξεις και τόν εκ του «Έράνου τής Αγάπης» όριζόμενον έκάστοτε υπό του Μητροπολίτου ποσοστόν.
- 6) Τυχόν άρωγή του Δημοσίου και διαφόρων Όργανισμών ή Νομικών προσώπων.

Άρθρον 10

Προκειμένου περι εισπράξεων εν τω Ναω δέον μετά τόν πέρας τής θείας Λειτουργίας νά συντάσσεται σχετικόν περι του συλλεγέντος ποσού πρακτικόν, υπογραφόμενον παρὰ δύο τούλάχιστον μελών τής Διοικητικής Έπιτροπής ως και του ταμίου επί τή λήψει του ποσού.

Τόν αυτό τηρείται και επί συλλογής οίουδήποτε έξ έράνου ποσού.

Προκειμένου δέ περι εισπράξεων έξ εισφορών, δωρεών κ.λ.π. δέον νά εκδίδηται σχετική διπλότυπος άπόδειξις.

Άρθρον 11

Οί πόροι έκάστου «Ταμείου Ένοριακής Δράσεως» διατίθενται προς περιθαλψιν των ένδεών της ένορίας διαρκώς εν αυτή κατοικούντων ή προσωρινώς διαμενόντων διά παροχής: 1) τακτικού βοηθήματος ή έκτάκτου εις χρημα, 2) ένδυμάτων, 3) φαρμάκων και περιθάλψεως ιατρικής, 4) εισαγωγής των έχόντων άνάγκην εις φιλανθρωπικά ιδρύματα, 5) διανομής βιβλίων σχολικών, τετραδίων προς τούς μαθητάς ή μαθητριάς των δημοσίων ή κατηχητικών σχολείων ή χρηματικών βοηθημάτων προς έγγραφην αυτών και 6) οίασδήποτε άλλης μερίμνης περι των ένδεών και των όρφανών ή προς εύρεσιν έργασίας των στερουμένων τοιαύτης.

Άρθρον 12

Αί ανάγκαι έκάστου ένδεοϋς πρέπει νά εξακριβούνται όσον οϊόν τε αϋστηρώς και εϊτα νά γίνεται έγγραφη αϋτου εις επί τούτω βιβλίον μετά της διευθύνσεως έκάστου.

Άρθρον 13

Τά παντός είδους βοηθήματα δέον νά χορηγώνται ει δυνατόν κατ' οϊκον και επί άποδείξει, έπιτρεπομένης παρεκκλίσεως από της παρούσης διατάξεως εις έκτάκτους ανάγκας.

Η διανομή διενεργείται υπό δύο τουλάχιστον μελών της Διοικητικής Έπιτροπής, κατόπιν έγγραφου έντολής του Προέδρου.

Περί της ανάγκης της γενικής ή έν ειδική περιπτώσει παροχής βοθηείας αποφασίζει ή Διοικητική Έπιτροπή δια σχετικής πλειοψηφίας αϋτής, εφαρμοζομένων των περί άπαρτίας κ.λ.π. διατάξεων του άρθρου 7 του παρόντος.

Εις πάσαν απόδειξιν δέον νά αναγράφεται άπαραίτητως και ή διεύθυνσις του λαβόντος, ώστε νά άποβαίη εις πάσαν στιγμήν δυνατή ή εξακριβωσις του προσώπου και της παροχής βοθηείας.

Άρθρον 14

Η χρηματική περιουσία έκάστου «Ταμείου Ένοριακής Δράσεως» υπερβαίνουσα τās πενήκοντα (50.000) δραχμάς δέον νά κατατίθεται εις τό Ταμειυτήριον Τραπεζής ή εις τό Ταχυδρομικόν Ταμειυτήριον. Διά πάσαν άνάληψιν άπαιτείται άπόφασις της Διοικητικής Έπιτροπής έγκρινομένη υπό του Μητροπολίτου.

Άρθρον 15

Τό πρώτον δεκαπενθήμερον του Ίανουαρίου έκάστου έτους συντάσσεται ό Άπολογισμός του διαρρεύσαντος έτους υπό της Διοικητικής Έπιτροπής και υποβάλλεται έντός του μηνός Φεβρουαρίου εις τό «Κεντρικόν Ταμειον Ένοριακής Δράσεως» πρός έλεγχον και έγκρισιν, ό δέ Προϋπολογισμός τό πρώτον δεκαήμερον του Νοεμβρίου και υποβάλλεται πρός έγκρισιν έντός του Δεκεμβρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Κεντρική Όργάνωσις, Διοίησις και εκπροσώπησις του Κεντρικού Ταμείου Ένοριακής Δράσεως.

Άρθρον 16

Άπαντα τά επί μέρους Ταμεία Ένοριακής Δράσεως διοικούνται και εκπροσωποϋνται υπό του Κεντρικού Ταμείου Ένοριακής Δράσεως έδρευόντος έν Κηφισία και έν τη Ίερά Μητροπόλει.

Άρθρον 17

Τό Κεντρικόν Ταμειον Ένοριακής Δράσεως διοικείται υπό πενταμελους Διοικητικού Συμβουλίου άποτελουμένου εκ του Σεβ. Μητροπολίτου, ως Προέδρου, του έκάστοτε Πρωτοσυγγέλλου, ως αντιπροέδρου, και τριών μελών έξών έν κληρικόν και δύο λαϊκά άμφοτέρων των φύλων έκλεγομένων υπό του Σεβ. Μητροπολίτου.

Η θητεία των μελών όρίζεται διετής, έπιτρεπομένου του έπαναδιορισμού αϋτών και δι' έπομένας διετίας.

Άρθρον 18

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον εκλέγει μεταξύ των μελών του ένα Ταμίαν. Χρέη Γραμματέως εκτελεί εις των ύπαλλήλων της Ίεράς Μητροπόλεως.

Τό Συμβούλιον συνέρχεται τακτικώς μέν κατ' άμηνον, εκτάκτως δέ τη προσκλήσει του Προέδρου, ή τη αίτήσει δύο τουλάχιστον μελών.

Πρός ύπαρξιν άπαρτίας δέον νά παρίστανται 3 (τρία) τουλάχιστον μέλη του Συμβουλίου.

Τό Συμβούλιον άποφασίζει δια σχετικής πλειοψηφίας. Έν ίσοψηφία ύπερνικ' ή ψήφος του Προέδρου.

Άρθρον 19

Πάν εκλείπον ή παραιτούμενον μέλος του Συμβουλίου άντικαθίσταται υπό του Μητροπολίτου.

Άρθρον 20

Τό Συμβούλιον άποφασίζει περι πάσης ύποθέσεως άφορώσης την όργάνωσιν. Εϊδικότερον:

1) Άσκει δια του Προέδρου ή οϊουδήποτε των μελών αϋτου, όριζομένου υπό του Προέδρου, την επί των επί μέρους Ταμείων έποπτεϊαν.

2) Μελετά και άποφασίζει διάφορα ύπερ ένισχύσεως και εύοδώσεως του σκοπού αϋτου μέτρα.

3) Καταρτίζει τον έτήσιον προϋπολογισμόν και άπολογισμόν των έσόδων και έξόδων αϋτου έντός του υπό του Νόμου προβλεπομένου χρόνου.

Περί Προέδρου Διοικητικού Συμβουλίου

Άρθρον 21

Ό Πρόεδρος εκπροσωπει τό Κεντρικόν Ταμειον Ένοριακής Δράσεως, ως και τά επί μέρους τοιαύτα καθ' άπάσας τās έννόμους αϋτών σχέσεις και άπέναντι πάσης Άρχής. Καθορίζει τās έργασίας του Συμβουλίου και ύπογράφει την σχετικήν άλληλογραφίαν. Άσκει την επί των επί μέρους Ταμείων έποπτεϊαν. Λύει διαιτητικώς πάσαν άνωμαλίαν ή διαφοράν μεταξύ των μελών των Ένοριακών Έπιτροπών, δυναμένην νά διαταράξη ούσιωδώς την άρμονικήν μεταξύ αϋτών συνεργασίαν.

Περί Άντιπροέδρου

Άρθρον 22

Τό Πρόεδρον άπόντα ή κωλυόμενον άναπληροϊ ό αντιπρόεδρος, άσκών πάντα τά κατ' ά τό προηγούμενον άρθρον δικαιώματα αϋτου.

Περί Ταμίου

Άρθρον 23

Ό Ταμίας του Διοικητικού Συμβουλίου διαχειρίζεται την περιουσίαν του Κεντρικού Ταμείου Ένοριακής Δράσεως. Η χρηματική του Ταμείου περιουσία δέον νά κατατίθεται εις τό Ταμειυτήριον Τραπεζής ή εις τό Ταχυδρομικόν Ταμειυτήριον.

Διά πάσαν άνάληψιν άπαιτείται άπόφασις του Προέδρου.

Ό Ταμίας από κοινού μετά του Γραμματέως καταρτίζει κατ' εξαμηνίαν κατάστασιν των εισπράξεων και δαπανών.

Περί Γραμματέως

Άρθρον 24

Ο Γραμματέως, διοριζόμενος υπό του Μητροπολίτου, τηρεί τὰ πρακτικά του Συμβουλίου, ως και πάντα τὰ βιβλία του Ταμείου. Διεξάγει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν, δι' ἣν και τηρεῖ σχετικὸν πρωτόκολλον.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τοῦ Συμβουλίου, ὁ Γραμματέως δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ποσὸν μὴν ὑπερβαίνον τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμὰς πρὸς παροχὴν βοηθημάτων διατιθεμένων, τῇ ἐγκρίσει και ἐντολῇ τοῦ Προέδρου. Ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία διεξάγεται ὑπὸ λογιστοῦ διοριζομένου ὑπὸ του Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Πόροι Κεντρικοῦ Ταμείου Ἐνοριακῆς Δράσεως και διάθεσις αὐτῶν.

Άρθρον 25

Πόροι τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Ἐνοριακῆς Δράσεως εἶναι:

1) Τὰ ἐν τοῖς ἐτησίοις προϋπολογισμοῖς τῶν Ἱερῶν Μονῶν και Ἐνοριακῶν Ναῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ἀναγραφόμενα κονδύλια, 2) ποσοστὸν 50% ἐκ τοῦ κατ' ἔτος διεξαγομένου Ἐράνου τῆς Ἀγάπης, 3) ἐπιχορηγήσεις παρὰ τοῦ Μητροπολίτου, 4) προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ και δωρεαὶ διαφόρων Φιλανθρωπικῶν Ὁργανώσεων ἢ φιλανθρώπων, 5) τυχὸν ἀρωγὴ τοῦ Δημοσίου και 6) τὸ προϊόν τῶν περιφερομένων δίσκων ἐν τοῖς Ναοῖς τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

Άρθρον 26

Οἱ πόροι τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Ἐνοριακῆς Δράσεως διατίθενται ὑπὲρ γενικωτέρων φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Δύναται ὅμως τοῦτο:

- 1) Νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ ἀποφυλακίσεως διὰ χρέη κρατουμένων διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν αὐτῶν.
- 2) Νὰ παρέχῃ χρηματικὰ βοηθήματα πρὸς νοσηλίαν ἢ ἀγορὰν φαρμάκων εἰς ἀπόρους ἀσθενεῖς.
- 3) Νὰ βοηθῇ ἀπόρους μαθητὰς και προικοδοτῇ πρὸς ἀποκατάστασιν διαφόρους κορασίδας.
- 4) Νὰ παρέχῃ ἐπιχορηγήσεις εἰς ἀνεγνωρισμένα Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα και Σωματεῖα.
- 5) Νὰ χορηγῇ ὑποτροφίας εἰς ἀπόρους φοιτητὰς διακρινομένους διὰ τὴν εὐσέβειαν, τὸ ἦθος και τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰς σπουδὰς των.

Άρθρον 27

Ο Προέδρος δύναται, ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, νὰ παρέχῃ χρηματικὴν ἐνίσχυσιν εἰς ἐκτάκτους και ἐπείγουσας περιπτώσεις ἀναξιοπαθούντων, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν.

Άρθρον 28

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς τι τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτούντος ἀρωγὴν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ διενεργηθῇ και δι' ὑπαλλήλων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Γενικαὶ Συνελεύσεις - Λογοδοσία

Άρθρον 29

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ἰδρύματος συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους και κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον, ἐκτάκτως δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου Μητροπολίτου, ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνὸς ἐμπτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἐπὶ μέρους Ταμείων Ἐνοριακῆς Δράσεως. Πρὸς ὑπαρξιν ἀπαρτίας ἀπαιτεῖται νὰ ἀντιπροσωπεύηται τὸ 1/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν δὲν ὑφίσταται ἀπαρτία ἢ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται ἐντὸς δεκαήμερου και ἀποφασίζει ἐγκύριως παρόντων ὁσωνδήποτε μελῶν.

Άρθρον 30

Εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκαλουμένην Συνέλευσιν ἀναγινώσεται ἢ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἐν γένει ἐπιτελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου και τῶν Ἐνοριακῶν τοιοῦτων ἔργου και τῆς διαχειρίσεώς των, ἐκφέρονται τυχὸν παρατηρήσεις ἐπ' αὐτῶν και συντάσσεται σχετικὸν πρακτικὸν περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Τελικαὶ Διατάξεις

Άρθρον 31

Τὸ Ἰδρυμα καταργεῖται, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰδικῶς συγκαλουμένης, και ἐγκρίσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Ἰδρύματος, ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τι Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα, καθοριζόμενον ὑπὸ του Μητροπολίτου.

Άρθρον 32

Τὸ παρὸν Καταστατικὸν τροποποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Ἐνοριακῆς Δράσεως και ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Άρθρον 33

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις Κανονισμοῦ περὶ Κεντρικοῦ ἢ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

Άρθρον 34

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Κατόπιν τής από 7.12.1988 απόφασεως τής Διαρκούς Ίεράς Συνόδου περί γνωστοποιήσεως τών έκαστοτε τελεσιδικίων, όριστικών και άμετακλήτων αποφάσεων τών Συνοδικών Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων, άνακοινούται ότι:

1. Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 2/1997 απόφασεως του Πρωτοβαθμίου διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Συνοδικού Δικαστηρίου, έπεβλήθη επί άντικανονικοίς παραπτώμασι εις τόν Πρεσβύτερον Νικόλαον Παναγιωτίδην του Ναθαναήλ, κληρικόν τής Ίεράς Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως, ή ποινή τής καθαιρέσεως έκ του ύψηλου τής Ίερωσύνης ύπουργήματος και τής έπαναφοράς αυτού εις την τάξιν τών λαϊκών.

2. Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 3/1997 απόφασεως του Πρωτοβαθμίου διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Συνοδικού Δικαστηρίου, έπεβλήθη επί άντικανονικοίς παραπτώμασι εις τόν Πρεσβύτερον Παναγιώτην Πρασινούδην - Πιτιακούδην του Γεωργίου, κληρικόν τής Ίεράς Μητροπόλεως Άλεξανδρουπόλεως, ή ποινή τής καθαιρέσεως έκ του ύψηλου τής Ίερωσύνης ύπουργήματος και τής έπαναφοράς αυτού εις την τάξιν τών λαϊκών.

3. Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 7/1997 απόφασεως του Πρωτοβαθμίου διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Συνοδικού Δικαστηρίου, έπεβλήθη επί άντικανονικοίς παραπτώμασι εις τόν Πρεσβύτερον Γεώργιον Τσαταλπάν του Στυλιανού, κληρικόν τής Ίεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης, ή ποινή τής καθαιρέσεως έκ του ύψηλου τής Ίερωσύνης ύπουργήματος και τής έπαναφοράς αυτού εις την τάξιν τών λαϊκών.

Αί άνωτέρω αποφάσεις κατέστησαν τελεσιδικοί, όριστικοί και άμετάκλητοι, συνωδά ταίς διατάξεσι του άρθρου 151 του Νόμου 5383/1932 «Περί Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων και τής πρό αυτών διαδικασίας», ως τίθενται και ισχύουσι κατά τά σαφώς όριζόμενα ύπό τής παραγρ. 1 του άρθρου 44 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος».

(Έκ τής Άρχιγραμματείας τής Ίεράς Συνόδου).

Άρχιεπισκοπή Άθηνών

Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις τών άρθρων 37, πργρ. 2 και 67 του Ν. 590/1977, «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος», ως και τās διατάξεις τών άρθρων 33 και 34 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού «Περί ιερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου, ίνα προβώμεν εις άνακήρυξιν ύποψηφίου προς πλήρωσιν κενής θέσεως τακτικού Έφημερίου έν τώ Ίερῶ Ναῶ

Άγίου Διονυσίου Άρεοπαγίτου

καλούμεν τούς βουλομένους, ίνα καταλάβωσιν την Έφημεριακήν ταύτην θέσιν και έχοντας τά ύπό του άρθρου 34/19 του αυτού ως άνω Κανονισμού προβλεπόμενα κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλλωσιν ήμίν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διά τά περαιτέρω.

Έν Άθήναις τή 16η Ίουλίου 1997

Ό Άρχιεπίσκοπος
Έντολή Αύτου
Ό Πρωτοσύγκελλος
† Ό Μαραθώνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Άρχιεπισκοπή Άθηνών

Κενής ούσης μιάς (1) θέσεως τακτικού Ίεροκήρυκος του Ν.1811/88 έν τή καθ' Ημάς Ίερά Άρχιεπισκοπή και έπιθυμούντες όπως πληρώσωμεν ταύτην, καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά ύπό τών κειμένων διατάξεων προβλεπόμενα τυπικά και ούσιαστικά προσόντα όπως έντός 20 ήμερών από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλλωσι σχετικήν αίτησιν μετά τών άπαραιτήτων δικαιολογητικών.

Έν Άθήναις τή 21η Ίουλίου 1997

Ό Άρχιεπίσκοπος
Έντολή Αύτου
Ό Πρωτοσύγκελλος
† Ό Μαραθώνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Άρχιεπισκοπή Άθηνών

Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις α) τών άρθρων 38, παρ. 2 και 67 του Ν. 590/1977, β) του Ν.Δ. 1398/1973, γ) του Ν. 673/1977 ως και την ύπ' άριθ. 2799/16.12.1982 Απόφασιν Ημών «Περί κατανομήσ τών όργανικών θέσεων Διακόνων εις Ένοριακούς Ίερούς Ναούς τής Ίεράς Άρχιεπισκοπής Άθηνών», και προκειμένου, ίνα προβώμεν εις άνακήρυξιν ύποψηφίου προς πλήρωσιν τής κενής θέσεως τακτικού Διακόνου έν τῷ Ίερῶ Ναῶ

Άγίας Γλυκερίας Γαλατισίου καλούμεν τούς βουλομένους, ίνα καταλάβωσι την Διακονικήν ταύτην θέσιν και έχοντας τά ύπό του άρθρου 34 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού, «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων» προβλεπόμενα κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλλωσιν ήμίν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διά τά περαιτέρω.

Έν Άθήναις τή 22α Ίουλίου 1997

Ό Άρχιεπίσκοπος
Έντολή Αύτου
Ό Πρωτοσύγκελλος
† Ό Μαραθώνος ΜΕΛΙΤΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Άττικής

Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις: α) του άρθρου 42,

παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τὸν Νόμον 817/1978 ἄρθρον 25 «Περὶ θέσεων Ἱεροκηρύκων», καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν δύο θέσεων Ἱεροκηρύκων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσι τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων, πρῶτιστον ἔσται τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1997

† Ὁ Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν. Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἱ. ναφ

Ἀγίου Νικολάου Πλωμαρίου καὶ

Ἀγίου Γεωργίου Πολιχνίτου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 15ῃ Ἰουλίου 1997

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱ. Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 193/2.7.97 ΠΥΣ δευτέρας (Β') θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως τοῦ Ν. 1811/1988, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα ὅπως ἐντὸς εἰκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», ὑποβάλωσι τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Φλωρίνῃ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 22ᾳ Ἰουλίου 1997

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν, Ἑορδαίας ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: α) Τὰ ἄρθρα 42 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) Τὰ ἄρθρα 6 ἕως 15 καὶ 152 παρ. 53 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Δ.Ι.Σ. «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 53 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 12/1980 Κανονισμοῦ καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ 34/1986 Κανονισμοῦ τῆς Δ.Ι.Σ., καὶ γ) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 193/2 Ἰουλίου 1997 ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 236/1994 Π.Υ.Σ., τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ προκει-

μένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς ὀργανικῆς θέσεως ὑπαλλήλου, Κλάδου ΔΕ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας δι' ἐπιλογῆς, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν ὑπαλληλικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978 τῆς Δ.Ι.Σ. «περὶ Κ.Ε.Υ.», ὡς ἐτροποποιήθη, ἀνωτέρω, προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νικαίᾳ τῇ 24ῃ Ἰουλίου 1997

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1811/88 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 193/2.7.1997 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς κεκτημένους τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, ὑποβάλωσιν ταῦτα ἡμῖν μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1997

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λάμπης καὶ Σφακίων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν. Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἱ. ναφ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Σελλίων Ἀγ. Βασιλείου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Σπήλι τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1997

† Ὁ Λάμπης καὶ Σφακίων ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καστορίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν ἱερῶν Ναῶν α) Διακόνων: 1) Ἀγίων Κων/νου καὶ Ἐλένης Καστορίας, 2) Ἀγίων Πάντων Καστορίας, 3) Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀργους Ὀρεστικοῦ, καὶ β) Ἐφημερίων: 1) Κοιμήσεως Θεοτόκου Περικοπῆς, 2) Κοιμήσεως Θεοτόκου Φωτεινῆς, 3) Ἀγίου Νικολάου Βατοχωρίου, 4) Ἀγίου Νικολάου Ἀνταρτικοῦ, 5) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κώττα, 6) Ἀγ. Δημητρίου Μαυροκάμπου, 7)

Άγ. Γεωργίου Πρασίνου, 8) Άγ. Νικολάου Λάγγας, 9) Άγ. Νικολάου Πετροπουλακίου, 10) Κοιμ. Θεοτόκου Κάτω Πτεριάς, 11) Άγ. Παρασκευής Ποριάς, 12) Άγ. Αναργύρων Κρανοχωρίου, 13) Άγ. Γεωργίου Πτελέας καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά δια τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Καστοριά τή 4η Αύγουστου 1997

† Ό Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ίερά Μητρόπολις Μονεμβασιάς και Σπάρτης

Προκειμένου νά προβώμεν εις τήν κατ' εξαίρεσιν δι' έπιλογής κατὰ τὰς διατάξεις του άρθρου 15 του ύπ' άριθμ. 5/1978 Κανονισμού «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων» πλήρωσιν μιὰς (1) θέσεως κλάδου ΔΕ Γραφών, τής καθ' ήμάς Ίεράς Μητροπόλεως, καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ υπό τών κειμένων διατάξεων και Κανονισμών προσόντα, όπως έντός είκοσαήμερου (20) από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», και τήν Έφημερίδα «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ», υποβάλωσι τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά εις τὰ Γραφεία τής Ίεράς ήμών Μητροπόλεως, δια τήν κατάληψιν τής άνωτέρω θέσεως.

Έν Σπάρτη τή 8η Αύγουστου 1997

† Ό Μονεμβασιάς και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Έχοντες ύπ' όψει τὰς διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 33 - 37 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί ιερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς οργανικάς θέσεις α) τακτικού έφημερίου του Ίερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Σίνδου και β) Διακόνου του ιερού ναού Άγ. Δημητρίου Συκεών καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά δια τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Νεαπόλει τή 18η Αύγουστου 1997

† Ό Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ξάνθης και Περιθεωρίου

Έχοντες ύπ' όψει τὰς διατάξεις τών άρθρων 42, παρ. 2 και 67 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος», ως και τὰς διατάξεις τών άρθρων 6 και έπόμενα του ύπ' άριθ. 5/1978 (ΦΕΚ Α' 48) Κανονισμού «Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων», προκειμένου νά προβώμεν εις τήν πλήρωσιν τής κενής θέσεως του όδηγοῦ τής Ίεράς Μητροπόλεως, καλούμεν τούς βουλομένους όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υπο-

βάλωσιν ήμίν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά δια τὰ περαιτέρω.

Έν Ξάνθη τή 18η Αύγουστου 1997

† Ό Ξάνθης και Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Έχοντες ύπ' όψει τὰς διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 33 - 37 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί ιερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν οργανικήν θέσην τακτικού έφημερίου του Ίερού Ναού

Άγίου Νικολάου Νεοχωρούδας

καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά δια τήν κατάληψιν τής άνωτέρω κενής θέσεως.

Έν Νεαπόλει τή 20η Αύγουστου 1997

† Ό Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Κώου

Έχοντες ύπ' όψει τὰς διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 33 - 37 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί ιερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς οργανικάς θέσεις τακτικών έφημερίων τών Ίερών Ναών

1) Άγίου Παύλου Λινοπότι και

2) Εύαγγελισμού Άσφενδιού

καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τὰ κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά δια τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Κω τή 25η Ιουλίου 1997

† Ό Κώου ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Πανελλήνιον Ίερὸν Ίδρυμα «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΝΟΥ»

Δ Ι Α Κ Η Ρ Υ Ξ Η

Η Διοικ. Έπιτροπή του Πανελληνίου Ίερού Ίδρυματος Εύαγγελιστρίας Τήνου (Ν.Π.Δ.Δ.) έχοντας ύπόψη τὰ άρθρα 3, 6 του ύπ' άριθμ. 8/70 Κανονισμού και του 1 του ύπ' άριθμ. 62/1975 Κανονισμού που διατηρήθηκαν σέ ισχύ με τὸ άρθρο 7 του Ν. 349/76 καθώς και τὸ ύπ' άριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ 11/47120/16.12.1991 γνωμοδοτικό έγγραφο τής Διεύθυνσης προσλήψεων Προσωπικού του Υπουργείου Προεδρίας τής Κυβερνήσεως, προκηρύσσει με τήν ύπ' άριθμ. 18/1997 άπόφασή της, τήν πλήρωση: Μιάς (1) θέσεως Ίεροδιακόνου του Κλάδου ΤΕ1 Κληρικών με τυπικό προσόν πτυχίο Άνωτέρου Έκκλησιαστικού Φροντιστηρίου ή Ριζαρείου ή άλλης ισότιμου Έκκλησιαστικής Σχολής.

Καλούνται όσοι έπιθυμούν και έχουν τὰ νόμιμα προσόντα νά υποβάλουν μέσα σέ 20 ήμέρες από τής

δημοσιεύσεως τής παρούσας στο περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» σχετική αίτηση στο Ίερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας στην Τήνο με αντίγραφο τίτλου σπουδών και σύντομο βιογραφικό σημείωμα. Κατά την πρόσληψη θα προτιμηθούν Τήνιοι τήν καταγωγή, μόνιμοι κάτοικοι Τήνου (άρθρο 6 Κανονισμού 8/70).

Έν Τήνω τή 1η Αύγουστου 1997

Ο Πρόεδρος τής Διοικ. Επιτροπής
† Ο Σύρου, Τήνου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ριζάρειος Έκκλησιαστική Σχολή

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η Ριζάρειος Έκκλησιαστική Σχολή προκηρύσσει διαγωνισμό εισαγωγής κατά τὸ σχολικὸ ἔτος 1997-98 στὴν Α' τάξη τοῦ τετραταξίου Έκκλησιαστικοῦ Λυκείου, 35 μαθητῶν ὡς ὑποτρόφων τής Ριζαρείου περιουσίας.

Ο διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθεῖ στὴ Σχολὴ στίς 3, 4 καὶ 5 Σεπτεμβρίου. Δὲν γίνονται δεκτοὶ ὅσοι ἔχουν ἡλικία ἄνω τῶν 20 ἐτῶν.

Δεκτοὶ γίνονται: α) οἱ κάτοχοι Ἀπολυτηρίου τριταξίου Γυμνασίου, β) οἱ κάτοχοι Ἀπολυτηρίου Έκκλησ. Γυμνασίου, γ) οἱ κάτοχοι ἐνδεικτικοῦ προαγωγῆς Γ' τάξεως Μέσης Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς καὶ δ) οἱ πτυχιούχοι Μέσου Έκκλησ. Φροντιστηρίου τριετοῦς φοιτήσεως.

Οἱ αἰτήσεις μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν μέχρι τὴν 2α Σεπτεμβρίου 1997.

Η Ριζάρειος Σχολὴ παρέχει δωρεὰν εἰς τοὺς ὑποτρόφους ἐκπαίδευση, τροφή, οἰκηση, ἐνδυμασία, ὑπόδηση, διδακτικὰ βιβλία, γραφικὴ ὕλη, ἀπογευματινὰ φροντιστήρια, ἰατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ περίθαλψη.

Πληροφορίες παρέχονται κάθε ἐργάσιμη μέρα στὰ Γραφεῖα Διοικήσεως τής Σχολῆς, Βασ. Σοφίας 24 Ἀθήνα, τηλ. 72.42.063 καὶ στὰ Γραφεῖα Διδακτῶν καθε Πέμπτη, τηλ. 68.14.048 καὶ 68.27.536.

Ἀθήνα 3 Ἰουλίου 1997

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ίερά Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Κλητήριον Θέσπισμα

Πρὸς

τὸν Διάκονον Παναγιώτην Λιάπην

(Ἀγνώστου Διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε ὅπως τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1997, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν θην ἀπογευματινὴν ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ἡμῶν, Γρηγορίου Ε' 13 Τρίπολις, προκειμένου νὰ δικασθῆς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποβολῇ τοῦ ἱερατικοῦ σου Σχήματος, ἄλλως θὰ δικασθῆς ἐρήμην συμφώνως τῷ Νόμῳ 5383/1932, περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τής πρὸ αὐτῶν διαδικασίας.

Έν Τριπόλει τή 18η Ἰουλίου 1997

Ο Πρόεδρος

† Ο Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Γραμματεὺς

Πρωτοπρ. Σωτήριος Ἀνδριανόπουλος

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ
† Ο Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ο Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
† Ο Ναυπάκτου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Όμ. Καθηγ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Άρχων Διδάσκαλος τοῦ Ευαγγελίου τής Μ.Χ.Ε.
Τακτικὸν Μέλος τής «Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐαγγέλιον Δ. Θεοδώρου, Παπικὸς θεομῶς. — Σχέσεις Ὀρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν. — Οὐνία.

Βασιλείου Τ. Γιούλτη, Ἐκκλησία καὶ Μ.Μ.Ε. — Τεχνολογία, κίνδυνος καὶ προοπτικὲς.

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Βιβλιοκρισία.

Κανονισμὸς 93/1997 «Περὶ καταργήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 92/1997 Κανονισμοῦ τής Ἱερᾶς Συνόδου».

Πράξεις συστάσεως ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

Παράρτημα.